ವ॥ .... ನಸು ತಾನವಯನುತಮಂತೆ ಭಟ್ಟಾರರ್ ಪೋದರಾ ಮಾತಂ ಕೇಳುತಂ ಜೀವಂಜಸೆಯ ಜೀವಂ ಪೋಗೆ ಬೆಕ್ಕಸಮಾಗಿ ಮಗುಟ್ದು ಬಂದು ಪಾಸಿನೊಳ್ ಮೆಯ್ಯ ನೀಡಾಡಿ ಋಷಿವಾಕ್ಯಂ ತಪ್ಪದೆಂದು ಬೆಚ್ಚನೆ ಸುಯ್ದು ಮಱುಗುತಿರ್ದಳನ್ನೆಗಂ ಕಂಸಂ ಬಂದು ಇಂತೇಕೆ ಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದೆಯೆಂದು ಕೇಱಿ ಬೆಸಗೊಡೊಡೆಮ್ಮ ಮಯ್ದುನರಪ್ಪ ಅತಿ ಮುಕ್ತಕಋಷಿಯರ್ ಬಂದರವರಂ.......ತ್ತಂ ತೆಗಳ್ದು ಕಾದಿದೊಡೆ ಸಿಗ್ಗಾಗಿ ದೇವಕಿಗೆ ಪುಟ್ಟಿದಾತಂ ನಿನಾ[ಣ] [ನುಮಂ] ನಿಮ್ಮಮ್ಮನುಮಂ ಕೊಂದು ನೆಲನೆಲ್ಲಮನಾಳ್ಗುಂ ನೀಂ ಬೆಸೆಯದಿರೆಂದೊಡೆನಗೆ ಮಹಾಪ್ರಳಯಂ ಕವಿದಂತಾಗಿರ್ದುದೆನೆ ಕಂಸನಿಂತೆಂದಂ

ಕಂ॥ ಉಪವಾಸಪರಿಶ್ರಮದಿಂ
ವ್ಯಪಗತಮತಿಯಾಗಿ ನುಡಿದೊಡವರದನಂತ
ಪ್ಪಪವದಕಂಜಲಕ್ಕುಮೆ
[ಯು]ಪಾಯಮಂ ಬಲ್ಲೆನೆಂದು ಸಂತೈಸಿರ್ದಂ

ವ॥ ಇರ್ದು ಕೆಲವಾನುಂ ದಿವಸದೊಳ್ ಕಂಸಂ ವಸುದೇವಸ್ವಾಮಿಯಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿ ದೇವಕಿ ಬೆಸ[ಲಿ]ಯಪ್ಪಂದೆನ್ನ ಮನೆಯೊಳ್ ಬೆಸಲೆಯಪ್ಪುದಂತಲ್ಲದೆ ತವ್[ರ್ಮ]ನೆಯ ಪೆಂಪುಮೆನ್ನ ಸೌಧವಿರ್ಕೆಯ ಕೊಂಡಾಟಮುಮೆಸೆಯದೀ ಸ್ಥಿತಿಯನೀಯಲ್ವೇಟ್ಪು ದೆಂದು ಭರಂಗೆಯ್ದು [ನು]ಡಿದೊತ್ತೆನೆಂದೊಡೊಸೆದು ಮಗುಟ್ದುಬಂದಿರ್ದೊಂ ವಸುದೇವನುಮಾ ಪ್ರಪಂಚಮಂ ದೇವಕಿಗೆ ಪೇಟ್ದೊಡೆ ಪೊಲ್ಲಕೆಯ್ದಿರವನಾವ ಕರಣದೊಳ್ ಬೇಡಿಶನೆಂದಱಿಯ ದೇಕೊಂಡಂಬಟ್ಟಿರೆಂದೊಡದನತಿಮುಕ್ತಕಋಷಿಯರಂ ಬೆಸಗೊಳ್ವಂ ಬಾಯೆಂದಿರ್ವರುಂ ಪೋಗಿ ಭಟ್ಟಾರರಂ ಬಂದಿಸಿ ಮುಂದೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಕಂಸನುಂ ಬೇಡಿ ಕೊಂಡ ಬಗೆಯಂದಮಂ ಬೆಸಗೊಂಡೊಡದಕ್ಕಂಜದಿರಿ ಮೂಱುಸೂಲು ಪುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳುಮಂ ಮಾಯಾಶಿಶುಗಳಂ ನಿನ್ನ ಮುಂದಿಕ್ಕಿ ನೈಗಮದೇವಂ ನಿನ್ನ ಕೂಸುಗಳಂ ಕೊಂಡುಪೋಗಿ ನಡಪುಗುಂ ಬೞಿಕಿನ್ ಗರ್ಭದೊಳೊರ್ವಂ ಕಾರಣಪುರುಷನೇೞುತಿಂಗಳೊಳ್ ಪುಟ್ಟುಗುಮಾತನಂ ನೀಂ ಪುಟ್ಟಿದಾಗಳೆ ಕಳಿಪುವುದೆನೆ ಬಂದಿಸಿ ತಮ್ಮಾನಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದಿದು ಕೆಲ್ವು ದಿವಸದಿಂ ಗರ್ಭಮಾಗಿ ನವಮಾಸಂ ನೆಱೆದಂದು ಕಂಸಂ ದೇವಕಿಯಂ ತನ್ನ ಮನೆಗೊಯ್ದಿರಿಸಿದೊಡೆ

ಕಂ॥ ಅಮಳಂ ಪೆತ್ತಾಗಳ್ ನೈ
ಗಮದೇವಂ ಕೃತಕಶಿಶುಗಳಂ ತಂದಂದಾ
ಕಮಳಾಸ್ಯೆಯ್ ಮುಂದೊ[ಯ್ದಿ]
ಟ್ಟು ಮಾಯದಿಂ ಕೊಂಡುಪೋದನಾ ಕೂಸುಗಳಂ

ವ॥ ಅಂತೆ ಮತ್ತೆರಡುಂ ಸೂಱು ಪೆತ್ತಮಳ್ಗಳನಾ ದೇವಂ ಕೊಂಡುಪೋಗಿ ಮಳ್ಪ್ಪರ್ವತದೊಳ್ ನಡಪುತಿರ್ದನಿತ್ತ ಕಂಸಂ ದೇವಕಿಗೆ ಬೆಸಱಿಯಾದಂದೆಲ್ಲಮಾಕೆಯ ಮುಂದಿರ್ದ ಮಾಯಾಶಿಶುಗಳನಾಕೆ ಪೆತ್ತ ಕೂಸುಗಳೆಂದೆ ಬಗೆದು ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಹಿಱಿಯೊಳ್ ಪೊಯ್ದು ಕೊಂದತಿಮುಕ್ತರಾದೇಶಮಂ ಪುಸಿಮಾಡಿದೆನೆಂದು ಸಂತೋಷದೊಳಿರ್ದು ಮತ್ತಮಾಕೆಗೆ ನಲ್ಕನೆಯ ಗರ್ಭದಂದು ಕಂಸನ್ ಕಾಪಂ ಕೈಕೊಳ್ಳದೆ ಏೞನೆಯ ತಿಂಗಳೊಳ್ ಬಸಿ [ರ್ಮ] ಸಗಿ ಭಾದ್ರಪ್ಪದಮಾಸದ ಶುದ್ದ ದ್ವಾದಶಿಯುಂ ಶ್ರವಣನಕ್ಷ್ರದಂದರ್ಧರಾತ್ರದ ಶುಭಲಗ್ನದೊಳ್ ಮಗನಂ ಪೆತ್ತಾಗಳ್ ದೇವಕಿ ಮುನ್ನಿನ ಕೂಸುಗಳಂ ಕಾಯಱಿರ್ತೆ ಪಿಲ್ಲಿನ್ನಪ್ಪೊಡಮು ಕೂಸಂ ಕಾಯಱಿಪೊಡೊಳ್ಳಿತೆಂದು ವಸುದೇವಂಗೆ ಪೇೞ್ದೊಡಾತನಾಗಳೆ ಬಂದು ಕೂಸನೆತ್ತಿಕೊಂಡೀಗಳ್ ಮನೆಯೊಳ್ ನಡೆವಾಗಳ್ ಬಲದೇವಕುಮಾರನನ್ಟಿದು ಪರಿತಂದು ಕೊಡೆಯಂ ಪಿಡಿದುಬರೆ ಪೊೞ ಮಟ್ಟು ಪೊಱಲ ಗೋಪುರದ್ವಾರಮನೆಯ್ದುವಾಗ್ಳಿನ್ನೆಂತೀ ಬಾಗಿಲು ತೆಱವುದೆಂಬ ಚಿಂತೆಯೊಳಿರೆ ಕೂಸು ಗಂಭೀರಧ್ವನಿಯಿಂ ಸೀಂತಡದನಾ ಗೋಪುರದ ಬಾಗಿಲ್ಮಾಡದ ಮೆಗಸಿ ಪಂಜರದೊಳ್ ಸಂಕಱಿಯೊಳಿರ್ದುಗ್ರಸೇನಮಹಾರಾಜಂ ಕೇಳ್ದು

ಕಂ॥ ಜೀವಂ ಸ್ಥಿರಾಯು ಸತ್ಸೌ
ಖ್ಯಾಹಾರಮರಿನೃ ಪ್ರಿಮರ್ದನೋಡಯ್ ವಿಪುಳ
ಶ್ರೀವರಸತ್ವಗಮಖಿಳಧ
ರಾವಳಯ ವಿಭುತ್ವಮಕ್ಕೆ ನಿನಗೆಂದಾಗಳ್

೫

ವ॥ ಅದಂ ಕೇಳ್ದು ಕರಮೊಳ್ಳಿತ್ತಾಯ್ತು ಎಂದು ಬಾಗಿಲನೆಯ್ದಿ ನಿಂದಾಗಳ್ ಕುಸಿನ ಕಾಲಂಗುಟಂಪ [ಡಿ] ಯಂ ತಾಗಿದಾಗಳ್ನ [ಗರ] ದೇವತೆ ಸನ್ನಿಹಿತಮಾಗಿ ಪುಣ್ಯ ಪುರುಷನೀತನ ಪೋಗಿಂಗೆ ವಿಘ್ನಮಾಗಲೀಯೆನೆಂದು ಪಡಿಗಳಂ ತೆಱೆದಾಗಳ್ ಪೊೞ ಮಟ್ಟು ಕತ್ತಲೆಯೊಳ್ ಪೋಪ್ ದೆಸೆಯನಱಿಯದೆ ನಿಂದೊಡೆ ದೇವತಾಪ್ರೇರಣೆಯಿಂ ಧವಳ ವೃಷಭೇಂದ್ರನೊಂದು ಬಂದೆರಡುಂ ಕೋಡತುಡಿಯೊಳ್ ಬೆಳಗಿದ ಸೊಡರ್ವೆರಸು ಮುಂದೆ ನಡೆವಾಗಳದಱ ಬೆನ್ನನೆ ನಡೆದು ನಾಡೆಯಂತರಮಂ ಪೋಪಾಗಳ್ ಕಾಳಿಂದಿಯೆಂಬ ತೊಱೆಯ ತಡಿಯ ಹೊಳ್ ಕಳಕಳಮಪ್ಪ ಧ್ವನಿಯಂ ಕೇಳ್ದು ನವಿಲ ಸರಮಂ ಕೇಳ್ದ ಪಾವಿನಂತ [ಗಿ] ದಿನ್ನೆಂತು ಪೋಪ್ ಬಗೆಯಿನೆಯ್ದೆಬರ್ಪಾಗಳಾಕುಳತಾವರ್ತ ನಿವರ್ತನ ಪರಿತಾವರ್ತನ ವಿಭಿನ್ನತರಂಗ ಭಂಗುರ ಸಫೇನ ಬುದ್ಬದ ಚಟುಳ ಕುಟಿಳ್ ಭುಜಂಗ್ ಝಷ ನಕ್ರ ಶಿಂಶುಮಾರಾ [ದಿ] ಜಲಚರ

ಸಂಕೀರ್ಣೋಭಯ ತಟಪ್ರಾಪ್ತ ಪೂರ್ಣ ಮಹಾ ನದಿಯನಾ ವೃಷಭಂ ತೊಟ್ಟನೆ ಪಾಯ್ದು ನಡೆವಾಗಳೆರಡುಂ ಕೆಲಕ್ಕೆ ನೀರುಡುಗಿ ಕೇರ್ಗಟ್ಟಿದಂತೆ ಸಿ ಿ ಕಂಡದಱ ಬಟ್ಟಯನೆ ನಡೆದು ತೊಱೆಯಂ ಕಳಿದೊಂದು ಕೃಷ್ಣಯಕ್ಷಿ ನಿವಾಸಮನೆ[ಯ್ದಿ] ದೊಡಾ ವೃಷಭಮದೃಶ್ಯಮಾಯ್ತುವರಾ ದೇವತಾಸ್ಥಾನದೊಳಗಂ ಪೊಕ್ಕಿಪ್ಪಿನಮಲ್ಲಿಗೆ ಸ ವಿ ಪದೊಳೊಂದು ತುಱುಪಟ್ಟಿಗಲ್ಲಂ ಪ್ರಧಾನ ನಂದಗೋವನೆಂಬು ತನ್ನ ಪೆಂಡತಿ ಗಂಡುಗೂಸುವಡೆವೆನಕ್ಕೆಂದಾ ಬಳಾರಿಗೆ ಪರಿಸಿ ಪೆಣ್ಗೂಸಂ ಪೆತ್ತಿದನಾ ನೊ ಿ ಲ್ಲಿನಾ ದೇವತೆಗೊಪ್ಪಿಸೆಂದು ತನ್ನಾಣ್ಮನ ಕಯ್ಯೊಳ್ ಕೊಟ್ಟೊಡಾತಂ ಕೊಂಡು ಬಂದು ದೇವತೆಗೆ

ಕಂ॥ ಎನಗಕ್ಕೆ ಗಂಡುಗೂಸೆಂ
ದನುನಯದಿಂ ನಿನಗೆ ಪರಡಿ ಪೊಡವಟ್ಟುಮ್ಮ
ತ್ತೆನಗಾದುದು ಪೆಣ್ಮಗು ವಿದೆ
ನಿನಗಕ್ಕಾನೊ ಿ ಲ್ಲೆನೆಂದು ಮಡಗಿಟ್ಟಾತ[

೬

ವ॥ ಮಗುಟ್ಟು ಪೋಗೆ ವಸುದೇವಂ ಕೇಳ್ದು ನಮ್ಮ ಕೂಸನೀತಂಗೆ ದೇವತೆ ಕೊಟ್ಟಂತೊಪ್ಪಿಸುವಮೆಂದು ಬಲದೇವನೊಳಾಳೋಚಿಸಿ ತಮ್ಮ ಕೂಸನಾ ದೇವತೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಾ ಕೂಸನೆತ್ತಿಕೊಂಡಾ ದೇವತೆಯ ಪೆಱಗುಳಿದಿರ್ದು ಬಾ ಬಾ ನಿನಗೆ ಗಂಡು ಗೂಸನೀವೆನೆಂದೊಡಾ ದೇವತೆಯೆ ಕರೆದುದೆಂದು ಮಗುಟ್ಟು ಬಂದಾ ಗಂಡುಗೂಸನಱಿಡೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಪೋಗಿ ತನ್ನ ಪೆಂಡತಿಗೆ ದೇವತೆ ಗಂಡುಗೂಸನಿತ್ತುದೆಂದೊಡೊಸಗೆಯಂ ಮಾಡಿ ಕೃಷ್ಣಯಕ್ಷಿ ಕೊಟ್ಟೊಡೀತನನಂತೆ ಕೃಷ್ಣನೆಂಬ ಪೆಸರಕ್ಕೆಂದು ಪರಸಿ ನಡ ಪುತ್ತಿರ್ದರಿತ್ತ ವಸುದೇವನುಂ ಬಲದೇವಕುಮಾರನುಂ ಆ ಕೂಸಂ ಕೊಂಡುಬಂದು ದೇವಕಿಯ ಮುಂದಿಕ್ಕಿ ನಿಶ್ಚಿಂತ[ದಿ]ನಿರ್ದರನ್ನೆಗಂ ಬೈಗಿರುಳು ಕಂಸಂ ದೇವಕಿಯ್ ಬೆಸು ಿಯಾದುದುಂ ಕೇಳ್ದು ಬಂದು ಕಂಡವಂ ಪೆಣ್ಗೂಸಪ್ಪುದಱಿನೀ ಕೂಸಿನಾಣ್ಮನಿಂದ ಮೆತ್ತಾನುಂ ಕೇಡಕ್ಕುಮೆಂಬ ಬಗೆಯೊಳಾ ಕೂಸಿನ ಮೂಗನಡಂಗೊತ್ತಿ ವಿಕಟಂ ಮಾಡಿ ಪೋದನಂತಾ ಕೂಸು ಬಳೆದು ಜವ್ವನೆಯಾದಂದು ತನ್ನ ವಿರೂಪೆಯಾದುದಕ್ಕೆ ಪೇಸಿ ನಿರ್ವೇಗಮಾಗಿ ತಪಂಬಟ್ಟು ಪೋಗಿ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆಯ್ಯುತ್ತಂ ಪೋಗಿ ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತಮಂ ಪೊಕ್ಕಲ್ಲಿರ್ದು

ಕಂ॥ ಓವದೆ ಮೆಯ್ಯಂ ದಡಿಸಿ
ಭಾವ ವಿಶುದ್ಧಿಯೊಳೆ ನೆಗಳೆ ಕಂಡು ಕಿರಾತರ್
ದೇವತೆಯೆ ನೆಟ್ಟನೆಂದು
ದ್ಧಾ ವಿಸಿ ಪೂಜಿಸುತ ವಿರ್ದರಿಪ್ಪನ್ನೆವರಂ

೭

ವ॥ ಒಂದು ದಿವಸಂ ಪುಲಿ ಬಂದು ಪಾಯ್ದು ಕೊಂದು ತಿಂದು ಪೋದಡವರ್ ಮುನ್ನೆ ಪೂಜಿಸುವ ಬೇಡರಾ ದೇವತೆಯಂ ಕಾಣದೆ ಮೂಱುಬೆರಳಿರ್ದುವಂ ಕಂಡವಂ ನಿಱಿಸಿ ಪೂಜಿಸುತಿರ್ದರವುಂ ಕೊಟಿದೊಡೆ ಮೂಱು ದಕ್ಕಂ ನಿಱಿಸಿ ಮನ್ನಿಸಿತ್ತಿರೆ ಮಿಧ್ಯವಾಸಿನಿ ಭಗವತಿಯೆಂದಡಿತ್ತ ಪೆಸರ್ ನೆಗಳ್ದಿಲ್ಲಿಡೆಯೊಳಂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಮಾಗಿ ನಡೆದತ್ತಿತ್ತ ಕಂಸನ ಪೊಱ ೊಳ್

ಚಂ॥ ಉರಿದುವು ಧಾತ್ರಿಯಿಂ ದೆಸೆಗಳಂಬರದಿಂ ರುಧಿರಾಂಬುಧಾರೆಗಳ್
ಸುರಿದುವು ತಾರಕಾವಳಿಗಳುಳ್ಕಿ ಪಗಲ ್ ಬಿಡದತ್ತ ವಿತ್ತಲುಂ
ಪರಿದುವು ಭೂ ವಿ ಕಂಪಿಸುತಮುರ್ದುದು ದೀಪ್ತದೊಳಿರ್ದು ಬಳ್ಳಗಳ್
ಕರೆದುವು ಪೊಲ್ಲವಪ್ಪ ಕನಸಂ ಪರಿ ವೀಕ್ಷಿಸಿದಂ ನರಾಧಿಪಂ

೮

ವ॥ ಅಂತಾದುತ್ಪಾತಂಗಳ್ಗಂ ಪೊಲ್ಲಗನಸಿಂಗಮೇವಯ್ಸಿ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿರ್ದು ತನ್ನ ನಚ್ಚುವ ವರುಣನೆಂಬ ನೈಮಿತ್ತಿಕಂಗೆ ಬಱಯಟ್ಟಿಬರಿಸಿ ಮನ್ನಿಸಿರ್ದನಗೆ ಪಗವ ರೊಳರಾದರೆ ಪೇೞಿಮೆಂದೊಡವರ್ ಬಗೆದು ನೋಡಿ ಪಗೆವನೊರ್ಬಂ ಬಳೆದಪ್ಪನಾತಂ ಪೆರ್ಚಿದೊಡಾರ್ಗಮಸಾಧ್ಯಮ ಮುಗಳೆ ಕೆಡಿಸು........ರುಮೆ ಬಗೆಯಿಮೆಂದು ಪೋದ ಬಱಯಮೆಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದನೆಂಬುದನೆಂತು ಭೇದಿಸುವೆನೆಂತು ಛೇದಿಸುವೆನೆಂದು ಬಗೆದು ಶುಚಿರ್ಭೂತನಾಗಿ ದರ್ಭಾಶಯನದೊಳಿರೆ ಮುನ್ನಿನ್ ಭಾವದೊಳ್ ಸಾಧ್ಯಮಾದೇೞುಂ ವ್ಯಂತರದೇವತೆಗಳ್ ಬಂದು ಬೆಸನೇನು ನೀನೀಕೆ ಚಿಂತಿಸುವೆಯೆನೆ ರಾಗದಿನೆನ್ನ ಪಗೆವ ನೊರ್ವಂ ಬಳೆದಪ್ಪೊಂ ಗಡಮಾತನನೆಲ್ಲಿಯಪ್ಪೊಡಮಾರಯ್ದುಮಱಿದುಂ ಬೇಗಂ ಕೊಲ್ಲಿ ಮೆಂದೊಡಮಂತೆಗೆಯ್ವೆಮೆಂದು ಪೋಗಿ ವಿಭಂಗಜ್ಞಾನದಿಂ ನಂದಗೋವನ ಮನೆಯೊಳ್ ಬಳೆದಪ್ಪನೆಂಬುದಂ ಬಗೆದಱಿದು ಬಾಳನ ಮೇಗಿನಿಬ[ರುಮೊ]ಡವೋಪಂತೇಗಱ ಸಮೊರ್ವರೊರ್ವರೆ ಪೋಗಿ ಸಧಿಸುವಮೆಂದು ಸಮಕಟ್ಟಿರ್ದು ಮುನ್ನ ಮಾಯೆ ಎಂಬ ದೇವತೆ ನಂದಗೋವನ ತುಱುಪಟ್ಟಿಗೆ ವಂದಾ ಕೂಸಿನ ದಾದಿಯ ರೂಪಂ ಕೈಕೊಂಡು ಮಾಯದ ಮಾತುಗಳಿಂ ತಡೆದೆನೆನ್ನ ಕೂಸು ಪಸಿದುದೆಂದೆತ್ತಿಕೊಂಡು ವಿಷಮಂ ಪೂಸಿದ ಮೊಲ ಯಿ ನೂಡುವಾಗಳಾತನ್ ಮೆಯ್ಯ ಪುಣ್ಯದೇವತೆ ಶತ್ರುದೇವತೆಯಪ್ಪುದನಱಿದು ಮುನಿಸ ನೊಡರ್ಚೆ

ಕಂ॥ ಮೊಲ ಯನೆರಟ್ಟಿಯ್ಯಿಂ ಪಿಡಿ
ದಲಂಘ್ಯಬಲನೊತ್ತಿ ನೆತ್ತರಂ ಪೀರ್ವಾಗಳ್
ಕೊಲಲಿವನಂ ಬಗೆದೆನ್ನೀ
ಕೊಲ ಕೊಲ ಯೂ [ಯ್ಯೆಂದೆ] ನುತ್ತಮೋಡಿದಳಾಗಳ್

೯

ವ॥ ಆ ದೇವ್ತೆ ಭಯಂಗೊಂಡು ಕೋಳ್ಕೊಂಡು ಬಿಱುತೋಡೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ದಿವಸದಿನಂಬ ಿ[ಳಿಕ್ಕಿ]ಿಯಾಡುವಂದು ಕೂಸಂ ಪಿಸಿಸಿ ಮನೆಯ ಮುಂದೊಂದು ಪೊರಸಿನ ಮೆಲ ಿ ಪಟ್ಟರಿಸಿದಾಗಳ್ ವಹಾಕಾಳಿಯೆಂಬ ದೇವತೆ ಕಾಗೆಯ ರೂಪಗಿ ಬಂದಿಱಿಯಲ ಊಗಿದಡೆ

ಮ॥ ಎಡಗಯ್ಯೊಳ್ ಪಿಡಿದೊತ್ತಿ ಚಚುಪುಟಮಂ ನುರ್ಗಪ್ಪಿನಂ ಗಂಿ[ಟ] ಿಲಂ
ಪಿಡಿದೆತ್ತಂ ಬಲಗಯ್ಯೊಳೊತ್ತಿದೊಡೆ ಕಣ್ಪೋತಪ್ಪಿನಂ ಮುಟ್ಟುವಂ
ದೊಡಿದೇಂ ಪೊಕ್ಕಿಱಿಯಱು ಕ್ಕಿ ಪೋಗಿ ಷಿಧಿಗೊಳ್ಪಟ್ಟಂತುಟಾಯ್ತೆಂದು ಮೆ
ಳ್ಪಡದಾ ದೇವತೆ ಕಗೆಗಾಗೆಗರವುತ್ತೋಡಿತ್ತು ಭೀತಾರ್ಥದಿಂ

೧೦

ತ್ರಿಷಿ॥
ಅಂತಪ್ಪ ವಯಸದೊಳಂತಪ್ಪ ಬಲವ್ಯೆರಿ
ಗಂತಪ್ಪ ತೆಱನೆ ಪೆಱದೇನೊ ಬಗೆದೊಡಿ
ನ್ನೆಂತಪ್ಪುದವನ ಬಲಗರ್ವಂ

೧೧

ವ॥ ಎಂದು ಬಾಳನ[ಂ] ಪಲರ್ ಪೊಗಳೆ ಬಲಂ ನೆಗೞ ನಡೆದಾಡುವಂದು ಪೃಥುಕನೆಂಬ ದೇವತೆ ಮಹಾಭಾಸದಿಂ

ಕಂ॥ ಚಂಡಕ್ರೋಧದೆ ಭೋಂಕನೆ
ಬಂಡಿಯ ರೂಪಾಗಿ ಮಸಗಿ ಪರಿತ್ರೆ ಬಾಳಂ
ಕಂಡು ಮುಳಿದೊದೆವುದುಂ ಕಾ
ಿ[ಲ ಸ್ಗಿಂ]ಿಡದು ಶತಖಂಡಮಾಗಿ ಕೆಡೆದತ್ತಾಗಳ್

೧೨

ವ॥ ಅಂತಾ ದೇವತೆ ಕಟಿಲ್ದು ಬಱುಿಡಿಲ್ದು ಪೋದೀಡಂದಿಂದಿತ್ತ ಪರಿವ ಬಂಡಿಯೊಳ್ ಕಾಲಂ ಕೋದನೆಂಬುರ್ಷಿನದ ಮಾತು ಪರೆಯೆ ಪರಿದಾಡುವ ದೆವಸದಂದೂರ ಮಕ್ಕಳನಾಟಂದು ಬಡಿದುಮೊತ್ತಿಪಿಡಿದುಮವುಂಕಿಯುಮಡಸಿ ಕಟ್ಟಿಯುಮಿಕ್ಕಿಮೆಟ್ಟಿಯುಂ ಪುಯ್ಯಲಿಡಿಸೆ ನಿಚ್ಚಮಾತನ

ಕಾರಣದಿನೆಲ್ಲರುಂ ಮನೆಗೆವಂದು ಗಾರಣಂಗುಡೆ ಯಶೋದೆಯೆಂಬೊಳಾತನ ತಾಯ್ ಬೇಸತ್ತೊಂದು ದಿವಸಂ ನಿರ್ಗವೋಗುತ್ತಮಾತನನೊಂದು ಪಿರಿದಪ್ಪೊಱಳ್ ಕಟ್ಟಿಪೋದಡೆ

ಕಂ॥ ಬಟಿಯಕ್ಕೆಯ[ಟಿಲ] ಸ್ಯೆರಿಸ
ದಟಿಲ್ದು ಕುಸಿದಿರ್ದೆ ಬಾಳಕಂ ಕಡುಪಿಂದಂ
ಕೊಟಿದಕ್ಕನೆಟಿವ ತೆಱದಿಂ
ದೆಟಿದೊರಲಂ ಪಿರಿದನಾಗಳಬ್ಬೆಯ ಬೆನ್ನೊಳ್

೧೩

ವ॥ ಪರಿವನನೂರ ಪೊಱಗಣೆಯೊಳ್ರ್ಜುನಿಯೆಂಬ ದೇವತೆ ತಾನೆರಡು ಮತ್ತಿಯ್ ಮರಂಗಳ ರೂಪಾಗಿ ಬಿಡದಡಸಿದವುಂಕಿದಾಗಳ್

ಕಂ॥ ಒಡನೆರಡುಂ ಕಯ್ಯಿಂದಂ
ಪಿಡಿದೆರಡುಂ ಮರನನೊತ್ತಿ ನೂಂಕಿದ ಭರದಿಂ
[ದಡಸಿಯೆ ಬೇ] ರ್ಕಿತ್ತೆರಡುಂ
ಕ್ಕೆದವು ಪ್ಡೆದವು ಜನಕ್ಕೆ ಪಿರಿದುಮಗುರ್ವಂ

೧೪

ವ॥ ಆ ಮಹಾಶ್ಚರ್ಯಂತ ರದೇವತೆಯನಂತು ಗಲ್ದುದಕ್ಕೆ ಗೋಪಾಲಜನಂ ಬೆಕ್ಕಸ ಮಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿರೆಯಿರೆ ತಾಯ್ ಮಗಳ್ದು ಬರುತ್ತಂ ಕಂಡಿದೇನಬ್ಬಾ ಕೂಸಲ್ತು ರಕ್ಕಸನೆಂದೊಡಗೊಂಡು ಬಂದು ಮನೆಯೊಳಿರಿಸೆ ಕೆಲವು ದಿವಸದಿಂ ನೆರಮನೆ ಮುಮ್ಮನೆಯಾಕೆಗಳ್ ಯಶೋದೆಯ್ಲ್ಲಿಗೆವಂದು ನಿನ್ನ ಮಗನ್ ಗೊಡ್ಡಮಂ ಕೇಳೆಂದಿಂತೆಂದರ್

ಕಂ॥ ಎಮ್ಮೆಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ್ಮ ನಿಸ್
ದಮ್ಮೋದೆ ಕನಲ್ದು ಮಸಗಿ ಪರಿದೆಡೆಯಂ ಪೊ
ಕ್ಕೆಮ್ಮುಮನೆಮ್ಮಾಣ್ಮಂದಿರು
ಮಮ್ಮಳಿಸಿಂ ಕೆಡೆಯೆ ನೂಂಕಿ ತೊತ್ತಟಿದುಟಿವೊಂ

೧೫

ವ॥ ಇದೇನಾ[ಳ]ನೆಯುಳ್ಳರಾನೆಯಂ ಕಟ್ಟಿಯಾಳರೆ ನಿಮ್ಮ ಮ[ಗ]ನುರ್ಬನಂ ನಾಡಿಂ ಪೊಱಗೆಯೆಂದೊಡಾ ಕೆಯಿಂತೆಂದಳ್

ಕಂ॥ ಓ ಪಿನಂದಮನಱಿಯಿರೆ

ದೇವತೆಗಳ್ ಕೊಲಲು ಬಂದೊಡಱಿದಡಸಿ ತಗು
ಳ್ದೋವದವಂ ನಿಗ್ರಹಿಸಿದೊ
ಡೋವೋವೆಂದೊಳಱಿ ಪೆಳ್ಚಿ ಪೋದವು ಭಯದಿಂ

೧೬

ಇವನಾರಮೂರ್ತಿಯೊಳ್ ಸಂ
ಭವಿಸಿದನೆಂದಱಿಯೆನಬ್ಬ ಬಳೆದೊಡಿವಂಗೀ
ಭುವನಮಹಿಭುವನಮಮರರ
ಭುವನಂ ಮುಳಿಸಿಂಗೆ ನೆಱಿಯವೆಂಬಂತಕ್ಕುಂ

[೧೭

ವ॥ ಏವೇನೆನ್ನಗೆ ಬಸವಲ್ಲಂ ಕೂಸೆಂದು ಸೈರಿಸುವೊಡಂ ಸೈರಿಸದೊ.........ಪೋದ ಬೞಿಯಂ ಕೆಲದಿವಸದಿಂದೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ಕೂಸುಗಳೊಡನಾಡುತ್ತಿರ್ದಲ್ಲಿ ತಾಳ್ ಜಂಘಿನಿಯೆಂಬ ದೇವತೆ ತಾಟಮರನಾಗಿರ್ದು ಕೊಡದಿಂ ಪಿರಿಯವು ಪಣ್ಗಳೊಳ್ ಸಿಡಿಱು ಸ್ಪಿಡೆದಂತೆ ಘಣಿಲ್ಪಣಿಱು ಿಂದೆಡೆಷಿಡದೆ ತಱು ಿಯನೊಡೆಷಿಸಂ ಬೀೞ್ವರೆ ಬಾಳಕಂ

ಕಂ॥ ಕಡುಮುಳಿದು ಬೀೞ್ವ ಪಣ್ಗಳ
ನೊಡೆಯೆ ಕರಾಗ್ರದೊಳೆ ಪೊಡೆಯೆ ಮಾಣದಗುರ್ವಂ
ಪಡೆಯೆ ಪಿಡಿದೊತ್ತಿದಾಗಳ್
ಕೆಡೆಯೆ ಮರ್ಮ್ಮ ಬೆರ್ಚಿ ತಾಳಜಂಘಿನಿ ಪೋದಳ್

೧೮

ವ॥ ಅಂತು ಛಲಂಗೆಟ್ಟು ಬಾಯಂಬಿಟ್ಟು ಪತ್ತುಷಿಟ್ಟು ಮಾಯಮಾಗಿ ಪೋಗೆ ಜನಕ್ಕೆ ವಿಸ್ಮಯಮಾಗೆ ಬಾಳನ ಷಾಸಂ ಕಾಳನ ಸಾಹಸದಂತಗುರ್ವಾಗೆ ಮತ್ತಂ ಕೆಲವು ದಿವಸಕ್ಕೆ ಗರ್ದಭಿಯೆಂಬ ದೇವತೆ ಕತ್ತೆಯ ರೂಪಾಗಿ ಗಾಳಿಗೊಡಂತೆ ಮಸಗಿ ಬಾಯಂ ತೆಱಿದು ಕೇಳ್ದರೆರ್ದೆ ತೆಱಿವಂತೆ ಮಹಾರಭಸದಿಂದುಳುತ್ತಂ ಪರಿತರೆ ಜನಮೆಲ್ಲಂ ಬೆರ್ಚಿ ಬೆಗಡುಗೊಂಡಡೆ ಕೆಲರೊಳಂಗಡಗಿ ನೋಡೆ ಕುಮಾರರ್ಮ್ಮ ಕಂಡದಕ್ಕಿದಿರಂ ನಡೆದು ಪೊಯ್ಯೆ ಪೆಪ್ಪಳೀಸುವುದಂ ಕಂಡು ತಪ್ಪೆಮೆಟ್ಟಿ ಮಗುಟ್ದು

ಶಾ॥ ಪಿಂಗಾಲಂ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿಕೊಂಡಸಗವೊಯ್ವೊಯ್ಯುತ್ತವಿರ್ದಾಗಳಾ
ತಂಗಾ ದೇವ್ವೆ ಬೆರ್ಚಿ ಪೋಗೆ ಪಲರುಂ ನೋಡುತ್ತವಿರ್ದೆಂಬರೀ
ತಂಗೀ ಪ್ರಾಯದೊಳಿಂತುಟಾದುದು ಬಲಂ ತಾಂ ಜವ್ವನಂ ಪೊರ್ದಿದಂ

ದೇಂ ಗಂಡರ್ ಪೆಱರಾಂಪರೆಂಬರೊಳರೇ ಭೂಲೋಕದೊಳ್ ನಾಕದೊಳ್

೧೯

ವ॥ ಅಂತಾ ಗಾರ್ದಭರೂಪದುಗ್ರದೇವತೆಯಂ ಗೆಲ್ದೊಡೆ ತನ್ನ ತುಱುಗಜ್ಜದೊಳ್ ವಸುದೇವಂ ಕತ್ತೆಯ ಕಾಲ್ವಿಡಿಡನೆಂಬ ಮಾತಂ[ದವಿತ್ಥ]ಮಾಗೆ ನಡೆಯುಂ ಪೋದೊಡೊಂದು ದಿವಸಂ ಕೇಶನಿಯೆಂಬ ದೇವತೆ ದುಷ್ಟಾಶ್ವದ ರೂಪದಿಂ ನುಂಗುವಂತೆ ಕೆಳರ್ದು ಕೆಳರುತ್ತಮೆಯ್ವುಪ್ಪುದನೊಂದೆಡೆ ವೀದಿಯೊಳ್ ಕುಮಾರಂ ಕಂಡು

ಕಂ॥ ಎಡಗಯ್ಯೊಳುತ್ತರೋಷ್ಠದ
ಕಡೆಯಂ ಪಿಡಿದೊತ್ತಿ ಕಬ್ಬಮಂ ಬಲಗಯ್ಯೊಳ್
ಪಿಡಿದು ತೆಗೆದೊಂಗೆ ಪಶ್ಚಿಮ
ದೆಡೆವರೆಗಂ ಸೀಳ್ದೊಡೇಂ ಬಲಸ್ಥನೊ ಕೃಷ್ಣಂ

೨೦

ವ॥ ಎಂದೆಲ್ಲಂ ಪೊಗೞ್ವಂತು ಸೀಳ್ದೀಡಾಡಿದೊಡೆ ದೇವತೆ ಮಾಯಮಾಯ್ತು ಹರಿಯ ಸಾಹಸಮಗುರ್ವಾಯ್ತು

ಕಂ॥ ಅಂತರಿಭೂಪಾಳನ ಬೆಸ
ದಿಂ ತಡೆಯದೆ ಕೊಲಲು ಬಂದ ನೆಗಳ್ದಿರ್ದೇೞುಂ
ವ್ಯಂತರಮಂ ಸಾರಲೀಯದಂತಿರೆ ಕಳೆದಂ
ಭ್ಯಂತರಮಂ ಸಾರಲೀಯದಂತಿರೆ ಕಳೆದಂ

೨೧

ವ॥ . . . . ಮೊಂದೆಡೆಗೆ ವಂದಿರ್ದು ಮತ್ತೆ ವಿಜೃಂಭಿಸುವ್ ಬಗೆಗೆಟ್ಟು ಬಾಯಂಬಿಟ್ಟು ಸೋಲ್ತಂಕದಂತೆ ತುಱಿಯಂ ಬಾಗಿ ಸಿಗ್ಗಾಗಿ ತಮ್ಮೊಳೆಂಗುಂ ನಮ್ಮಂ ಸಾಧಿಸಿದಾಳ್ದಂಗೆರಡುಂ ಭವದೊಳುಪಕಾರಮಂ ಮಾಡುವರ್ತೆವಿಲ್ಲಿನ್ನಾ ಪಗೆವನಂ ಮುಟ್ಟೆವಂದು ಕೊಱಿತುಮಾರ್ತೆವಿಲ್ಲಮಾಕಾಶಾಂತರದೊಳ್ ಗೆಂಟಾಗಿರ್ದು ಸಿಳಾವರುಷದಿ ನೊರ್ಮೆ ಘಾತಿಸಿ ನೋೞ್ಪನೆಂದು ವಿರ್ವರುಮೊದಾಗಿ ಬಂದು ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಮಾಸದೊಳೊಂದು ತ್ಪಾತವತಪ್ರಘಾತಮಾಗೆ ಮೊೞಗಂ ಮಿಂಚಂ ಸಿಡಿ[ಲಂ]ಬೆರಸು ಮೞೆ ಕೊಳ್ವಂತೆಮಸಗಿ

ಕಂ॥ ಕಲ್ಲೞೆ ಕರೆಯೆ ಪೂ[ಗ]ಲಿಡಿ
ಯಿಲ್ಲದೆ ಕಡುನೊಂದು ಜೀವಧನ[ಮುಂ] ಜನಮುಂ
ತಲ್ಲೞಿದಿಂ ಕೋಳ್ಗುದಿಗೊ

ಳ್ವಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಂ ಭಯಸ್ಥರಾಗದಿ ೯[ರೆಂ]೯ದಂ

೨೨

ವ॥ ಎನುತ್ತಂ ಬೇಗಮಾ ತುಱುಪಟ್ಟಿಯ ಕೆಲದೊಳಿರ್ದ ಗೋವರ್ಧನಮೆಂ ಬೇಕಱು ೆಯ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದು

ಹ ೆಣಿ॥

ಭರದಿನೊಗೆದಂತಾಗಳ ಶೈಲಂ ಸಿಡಿಲ್ದಿರೆ ಪೊತ್ತು ಬಂ
ದಿರದೆ ಮೊಣಕಾಲಿಕ್ಕಿ ೯[ರ್ದಿನ್ನೊ] ೯ತ್ತಿ ಮೂರ್ಧದೆ ಬೇಗದಿಂ
ಕರಮನಡಿಯೊಳ್ ನೂಂಕುತ್ತಾರ್ದೆತ್ತಿ ಕೊಂಡುರದಿಂದಮಾಂ
ತುರದ ದೆಸೆಯಿಂ ಮುಯ್ವಿಂಗಾ ಮುಯ್ವಿನಿಂ ತು ೆತ್ತಿದಂ

೨೩

ಕಂ॥ ಎತ್ತುತ್ತೆ ನಿಂದು ಕರೆಕರೆ
ದತ್ತಿತ್ತ ಕೊ ಮನುಜ ಗೋಕುಲಂಗಳುಮಂ ತ
ನ್ನತ್ತಣ್ಗೆ ಬರಿಸಿಹ ೆ ತಾಂ
ಪೊತ್ತಿರ್ದಂ ಗಿರಿಯನೇೞುದಿವಸಾಂಬರೆಗಂ

೨೪

ವ॥ ಅಂತು ದಿನಸಪ್ತಕದಿಂ ಬೞಿಯಮಾ ದೇವಟೆಗಳೀತನನೆಂತುಮಸಧ್ಯನು ಮಜಾ೬[ತ]೬ನುಮೆಂದು ಬೇಸತ್ತು ಪತ್ತುವಿಟ್ಟುಪೋದಡಲ್ಲಿರ್ದ ಮನುಷ್ಯ ಗೋಕುಲಂಗಳುಮಂ ತೊಲಗಿಸಿ ಮೆಲ್ಲನಾ ಗಿರಿಯನಲ್ಲಿೞಿಪಿ ಬಂದಿರೆ ಗೋವರ್ಧ[ನ]ನೆಂಬ ಪೆಸರೆಸೆಯೆ ದೇವೋಪಸರ್ಗವಿಜಾಯಮಂ ಕೇಳ್ದು ಶತ್ರುಗಳತ್ತ ಬೆಸೆಯೆ ನಂದಗೋವನ ಮಗನೊರ್ವನತಿ ಬಲಗರ್ವಿತನುಮಚಿಂತ್ಯ ಸಾಹ ೆಸಾನ್ವಿತನುಮೆಂಬೀ ಮಾತು ಪರೆಯೆ ದೇವಕಿ ಕೇಳ್ದತ್ಯಂತ ಹರ್ಷಚಿತ್ತೆಯಾಗಿ ಮಗನಂ ನೋೞ್ಪ ಮೊಹ ೆಂ ತಿಣ್ಣಮಾಗೆ ಸ್ಯೆರಿಸದೆ ವಸುದೇವ ಸ್ವಾಮಿಗಂ ಬಲದೇವಕುಮಾರಂಗಮಱಿಪಿ ದೊಡವರುಮೊಂದುಪಾಯದೊಳ್ ನೋೞ್ಪ ಮೆಂದೊಡಂಬಟ್ಟಿರ್ದು ಗೋಮುಖಿಯೆಂಬ ನೋಂಪಿಯಂ ದೇವಕಿ ನೋಸು ೆ ಪೋದ ಪಳೆಂಬ ಮಾತು ನುಡಿದು ತೊಟ್ಟನೊಂದು ದೆವಸಂ ವಸುದೇವನುಂ ದೇವಕಿಯುಂ ಬಳಭದ್ರನುಂ ತಮ್ಮ ನಿಜತಂತ್ರಮುನೊಡಗೊಂಡು ತುಱುಪಟ್ಟಿಗೆವಂದು ಕೃಷ್ಣಯಕ್ಷಿಯ ಮುಂದಿರ್ದು ನಂದಗೋಪನಂ ಬರಿಸಿ ತಾಮುಂ ಗೋಮುಖಿಯೆಂಬ ನೋಂಪಿಗೆ ಬಂದುದ ನಱಿಪಿ ನಾಳೆ ನೀವೆಲ್ಲಂ ನೋಂಪಿಗೆ ಬರ್ಪುದಿಲ್ಲರ್ದಱಂಬುಗೞವು ದರ್ಚಿಸುವುದೆಂದು ಪೇೞ್ದಾತನಂ ಪೀಗವೇೞ್ದಂದಿನ ದಿವಸಮಾ ದೇವತಾಗೃಹದೊಳತಿಶಯದಿಂ ಜಾಗರ ಮಿರ್ದು ಬೈಗಿರುಳು ನೋಂಪಿಯ ವಿಭೂತಿಯಂ

ಮಾಡಲುಮಾತ್ಮಜನಂ ನೋಡಲು ಮೆಂದಿರ್ಪಿನ ವಿತ್ತ, ವಿದ್ಯಾಧರಶ್ರೇಢಿಯೊಳ್ ಮುನ್ನಿನಂಗಾರನೆಂಬ ಖೇಚರಂ ತನಗೆಂದಿರ್ದ ಕೂಸಂ ವಸುದೇವಂಗೆ ಕೊಟ್ಟುಱ ಹಿಳಮಾಕೆಯೊಳ್ ಕಾದಿಸೋಲ್ತು ಬನ್ನದೊಳಂ

ಕಂ॥ ಅಂಗಾರದ ಕಲಿತನಮುಮ
ನಂಗಾರಕ ಚಕ್ರಚಾರದುಗ್ರತೆಯುಮನಾ
ಳ್ವಂಗಾರವೇಗನಂಗಾ
ರಂಗಾರಕ ಸದೃಶಮಾದನಂದಿಂಬೞಿಯಂ

೨೫

ವ॥ ಅಂತಾಗಿರ್ದೊಡೊರ್ವಂ ವೈವಿತ್ರಿಕಂ ನಿನಗೊರ್ವಂ ಪಗೆವನೊಳನದಾರೆಂ ದೊಡೆ ವಸುದೇವನ ಮಗಂ ಬಲಗರ್ವಿತನೆಂದೊಡಾಗಳೆ ತನ್ನ ಪೆರ್ಗಡೆಯು [1][ಮರಿಷ್ಟನಂಜವದಿಂ][1] ಪೋಗಿ ವಸುದೇವನ್ ಮಗಂ ತುಱುಪಟ್ಟಿಯೊಳ್ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರ್ದನಾತನಂ ನೀನಾವುದಾನುಮುಪಾಯದೊಳಂ ಕೊಱ ಲ್ಲಿಂದಟ್ಟುವುದುಮಾತಂ ಮನೋವೇಗದಿಂದಂ ಬಂದಾ ತುಱುಪಟ್ಟಿಯೊಳ್ ವೃಷಭರೂಪದಿಂ ಕೆಂಗಱ ್ ಮಸಗಿ ಪೋಪ ಬರ್ಪ ಜನ ಮನಟ್ಟಿಕೊಲುತ್ತ ವಿರೆ ಪೊಱ ಿಲ್ಲಮಲ್ಲ ಕಱ ಹ್ಲೀಳಮಾಗಿ ಕುಮಾರನಲ್ಲಿಗೆ ಪರಿದೆಯ್ದಿ ಪೇೞ

ಕಂ॥ [1][ಚ][1]ಲದಿಂದಿರಿದಿರಂ ಪೊ
ಕ್ಕಲಘುಭುಜಂ ಕೋಡನಡಸಿ ಪಿಡಿದೆಡಗಯ್ಯೊಳ್
ಬಲಗರ್ವದಿಂ ಮುಸುಂಬಂ
ಬಲಗಯ್ಯೊಳ್ ಪಿಡಿದುಕೊಂಡು ಗೋಣ್ಮುರಿಮುರಿದೊಂ

೨೬

ಪಿಡಿದಂತು ಮುರಿಗೆ ಗೋಣುಡಿ
ದುಡಿಮಡಿಯಾಗಳ್ಕಿ ನಡುಗಿ ತಡದಡಿಸಿ ಪೊಡ
ರ್ಪುಡುಗಿ ಕಡುಭಯದೆ ಗೋಳ್ಗರೆ
ದಡಿಮೊಡಱ ಹಿಳ್ ಕೆಡೆದು ಮಾಯಮಾಯ್ತಾ ವೃಷಭಂ

೨೭

ವ॥ ಆ ಮಹ ಾಮಾಯಾವೃಷಭನನಂತೆ ಗೆಲ್ದ ಗೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಿಗಂ ಪರೆಯ್ಲೆ

ನಂದಗೋವಂ ಪರಿತಂದು ರಾಗದಿಂ ಮಗನನಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆವಂದು ಬನ್ನಿಮರಸರ ನೋಂಪಿಯಂ ನೋೞ್ಪೆಮೆಂದು ಸಮಸ್ತಮುಳ್ಳ ತುಱುವುಂ ಕಱುವುಂ ಗೋಪಾಳಕರುಂ ಸ್ತ್ರೀಜನಮುಂ ತಾನುಂ ತನ್ನ ಪೆಂಡತಿಯುಂ ಕುಮಾರಸಹಿತಮಾ ದೇವತೆಯ ಮನೆಗೆವಂದು

ಕಂ॥ ಗೋಪಾಳಕಜನತತಿಯುಂ
ಗೋಪವಧೂಜನಮುಮವರ ನಾಯಕರುಂ ತ
[ದ್ರೂ] ಪಾಂಕನೋಪವಾಸ
ವ್ಯಾಪಾರದೊಳೊಸೆದಱಿಂಬುಗಱದರ್ಚಿಸಿದರ್

೨೮

ವ॥ ಅರ್ಚಿಸಿದ ಬೞಯಂ ದೇವಕಿ ಮಂಗಳ ಪ್ರಸಾದನಾಳಕೃತೆಯಾಗಿ ದೇವತಾ ಗೃಹದ ಮುಂದೆ ಮಹಾಸ್ಥಾಯಿಕೆಯೊಳಿರ್ದ ವಸುದೇವಸ್ವಾಮಿಯ ಕೆಲದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರ್ದುನಂದಗೋವನಂ ಯಶೋದೆ [ಯಂ] ಕೃಷ್ಣಕುಮಾರನಂ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಕುಳ್ಳಿರ ವೇೞ್ದೀ ನೋಂಪಿಯೊಳ್ ಗೋಪಾಲನಾಯಕರಂ ಮನ್ನಿಸಲ್ವೇೞ್ಕುಮೆಂದಿರ್ವರ್ಗ ಮುಡಲುಂ ತುಡಲುಂ ಕೊಟ್ಟು ಬೞಯಮಱಯದಂತೀ ಕೂಸಾವೊನೆಂದೊಡೆಮ್ಮ ಮಗನೆನೆ ನಿಮ್ಮ ಮುದ್ದುಗಣ್ಗಳನೆಂತು ಮನ್ನಿಸುವಂತೀತನುಮಂ ಮನ್ನಿಸುವುದೆಂದು ಅಮೂಲ್ಯಮಪ್ಪಾಭರಣವಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ತುಡಿಸಿಯುಮುಡಿಸಿಯುಂ ದಿವ್ಯಪುಷ್ಪಂಗಳಂ ತುಱುಂಬನಿಕ್ಕಿ ನೋಡಿ ಸೈರಿಸದೆ ಕುಮಾರನಂ ತನ್ನ ತೊಡೆಯಮೇಲಿರಿಸಿಯರ್ಕಱನೊಳ್ ದೇವಕಿಯಂ

ಕಂ॥ ಮೊಲೆತೊರೆಯೆ ಸುರಿಯೆ ಪಾಲ್ ಪೊ[ಳ್
ಮೊ]ಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸೆವ ದುಕುಲಮದು ನಾಂದೊಡದಂ
ಬಲದೇವನಱದು ಕಜ್ಜದ
ಬಲಮೞದಂತೆಂದು ಮನದ ಬಗೆಯಿಂದಾಗಳ್

೨೯

ಗೋಮುಖಿಯ ನೋಂತವರ್ಗಳ್
ತಾಮರ್ತಿಯೆ ಪಾಲ್ ಪೊಳಲ್ಲಿ ಮಿವುದು ಗಡಮೆಂ
ದಾ ಮಹಿನುತ ಬಲದೇವಂ
ಪ್ರೇಮದಿ ದೇವಕಿಯ ಮೇಲೆ ಪಾಲಂ ಸುರಿದಂ

೩೦

ವ॥ ದೇವಕಿಯ ಪುತ್ರಸಂಬಂಧಮಂ ಬಲದೇವಂ ಪ್ರಕಾಶ್ಯಮಾಗಲೀಯದಂತು ಕಾದು ಕುಮಾರನನವಂಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಪೊೞಲ್ಗೆಮಂದಿರ್ದರಂತಾ ನಾಡೊಳಮಾ ದೇವರ ನೋಂಪಿಯಂ

ಕೊಂಡಾಡುವದುಮದಂ ನೋಂತವರ್ ಪಾಱ ಿಳ್ ವ್ಮ್ಮವುದುಮಾಯ್ತನ್ನೆಗ ಮತ್ತ ವಿಜಯಾರ್ಧಪರ್ವತದ ರಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳಪುರಮನಾಳ್ವ ಸುಕೇತುವೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧರಂಗಂ ಸ್ವಯಂಪ್[ಭೆಯಿಂ] ಬರಸಿಗಂ ಪುಟ್ಟಿದಂ

ಚಂ॥ ಅತಿಶಯಮಪ್ಪ ರೂಪು ಕಡುಗಾಡಿ ಪವಣ್ಣೆಲ್ ತೀವದಿರ್ದುದೊಂ
ದತಿನುತ ಯವ್ವನಂ ತನಗದಿಟ್ಟಳಮೊಪ್ಪಮನೀಯುತಿರ್ದಳಂ
ಕೃತಮ[ಹ ಸೀ]ಯಹ ಾಮರಸಭಾವ ವಿಲಾಸ ಸು ಖ್ರಮೋದಯಾ
ನ್ವಿತೆ ಗುಣಧಾಮೆಯಂ ಸದಭಿರಾಮೆಯನುತ್ತಮ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯಂ
೩೧

ವ॥ ಒಂದೆವಸಮವರಯ್ಯಂ ಮಗಳ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ಪೇೞಮುಕೆಗೆಂತಪ್ಪ ಭರ್ತಾರನಕ್ಕುಮೆಂದು ನೈಮಿತ್ತಕರಂ ಬೆಸಗೊಂಡಡವರಿಂತೆಂದರ್ ತ್ರಿಖಂಡಮಂಡಳಾಧಿ ಪತಿಯಪ್ಪ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಗ್ರಮಹಿಷಿಯಕ್ಕು ಮೆಂದೊಡಂತಪ್ಪಾತನನೆಂತಱಿಯಲಕ್ಕುಮೆನೆ ನಿನ್ನ ಮನೆಯೊಳಿರ್ದ ದಿವ್ಯಮಪ್ಪ ನಾಗಶಯ್ಯೆಯೊಳ್ ಪಟ್ಟಿರ್ದಡಂ ಶಾರ್ಙ್ಗಮೆಂಬ ಬಿಲ್ಲನೇಱಿಸಿದೊಡಮಯ್ವಾಯಶಂಖಮನೊತ್ತಿದೊಡಮಱಿಯಲಕ್ಕುಮೆಂದೊಡಂ ತಪೊ [ಡೀ]ಗಳ್ ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್ ಪ್ರಚಂಡನಾಗಿರ್ದೊಂ ಕಂಸನಾತನಲ್ಲಿಗಟ್ಟುವಮೆಂದು ಸಮಕಟ್ಟಿ ಪೆರ್ಗಡೆಗಳ ಕಯ್ಯೊಳವನಟ್ಟಿದೊಡೆ ಬಂದು ಮಧುರೆಯೊಳಿರ್ದ ಕಂಸಂಗೆ ತೋಱ ಮನೆವಾರ್ತೆಯಂ ಪೇೞ್ದೊಡೆನಗಸಾಧ್ಯಂ ಪೆಱನೊರ್ವಂ ಸಾಧ್ಯಪುರುಷನುಳ್ಳೊಡಾರಯ್ವೆನೆಂದು ಕೈಕೊಂಡಿರಿಸಿ ನಾಡೊಳೆಲ್ಲಂ ಗೋಸನೆಮಿಡಿಸಿದೊಡಾಗೋಸನೆ ತುಱುಪಟ್ಟಿಯತ್ತ ಬಂದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಕುಮಾರಂ ಕೇಳ್ದಲ್ಲಿಗೆಯ್ದೆವೋಗೆ ಗೋಸನೆಯೊಡವಂದ ಪೆರ್ಗಡೆಯದೇತಱ ಗೋಸನೆಯೆನೆ ದೃಷ್ಟಿ ವಿಷಮಪ್ಪ ನಾಗಶಯ್ಯೆಯನೇಱ ಶಾರ್ಙ್ಗಧನು ವನೇಱಿಸಿ [ಪಾಂ] ಚಜನ್ಯಮೆಂಬಯ್ವಾಯಶಂಖಮನೊತ್ತಿದೊಂಗೆ ವಿದ್ಯಾಧರರಾಜಂ ತನ್ನ ಮಗಳಂ ಕುಡುವನಂತಪ್ಪನನಾರಯ್ವ ಗೋಸನೆಯೆನೆ

ಕಂ॥ ಅದನೇಱುವೆನದನೇಱಪೆ
ನದನೊತ್ತುವೆನೆನಗೆ ದಿವ್ಯವಸ್ತುಗಳ್ಲಂ ಮು
ಟ್ಟಿದೆನಿದನಿಂತೆನ್ನಂಬಿ[ನೊ
ಳಿಂ] ದಭ್ಯುದಿತ ಬಲಂ ಪಿಡಿದೆನೆಂ [ದ]ನಾ ಗೋಸನೆಯಂ
೩೨

ವ॥ ಎನೆ ಗೋಸನೆಯಲಂ ಪೆಚ್ಚಿ ನಿಡಿಯಲಕ್ಕು ಪೊಣರ್ದಲ್ಲಿಗೆವಪ್ಪುದು ವಾರ್ಪಂ ತೋರ್ಪದುಮರಿದೆಂದೊಡೆ ನಿಮ್ಮಡಿ ದಿವ್ಯಂಗಳನರ್ಚನಕ್ರಿಯಾಸಹಿತಮಿರಿಸಿ ನಾಳೆ

ಬಂದಪ್ಪೆನೆಂದೊಡಾತಂ ಮಗುಟ್ದುಪೋಗಿ ಕಂಸನಂ ಕಂಡು ನಂದಗೋವನ ಮಗಂ ಗೋಸನೆಯಂ ಪಿಡಿದನೀಗಳಿವಂ ಪಿಡಿವುದುಮವಂಗಾಂಜಿಮ್ಮಡಿಪುದುಮೇ ಮಿದು

ಕಂ॥ ತೊಟ್ಟಿಲ ಸಿೞೀರ್ಪಂದದಿನಂ
ತೊಟ್ಟುಂಬರಿಗೊಂಡು ಕೊಲಲು ಬಂದಸುರರ್ ಬಾ
ಯ್ವಿಟ್ಟು ಬಲ[ಂ]ಗೆಟ್ಟು ಚಲಂ
ಗೊಟ್ಟು[ಂ ಸಲೆ] ಮುಟ್ಟುಗೆಟ್ಟು ಪೊದರ್ ಪಲಬರ್

೩೩

ಈಗಳವನೀಧರಿತ್ರಿಯು
ಮಾಗಸಮುಮನೊಂದನೊಂದು ಕಯ್ಯೊಳ್ ಪಿಸಿದಿಂ
ಬಾಗಿರೆ ತಾಳಂಬಾರಿಸು
ವಾಗಳ್ ಮಾರ್ಕೊಳ್ವರಿಲ್ಲ ಮೂಱುಂ ಜಗದೊಳ್

೩೪

ವ॥ ಇಂತಳವುಮವನ ದೋರ್ವಳಮುಮನರಸನಱಿಯಂ ನೀಮೇಕಱಿಯಿರೆ ಪೇಱಿಮೆಂದು ಕೆಲದೊಳಿ ರ್ದವರಂ ಸುಟ್ಟಿ ನುಡಿದೊಡವರಿಂತೆಂಬರ್

ಕಂ॥ ಅವನ ಜವನಳ ಮಿಱುಳ ಮಿಱೆ
ಯವರುವರಿಬ್ಬಿ [ದಪರೆನ] ದಿರಿಮೆಂದುಂ ತಾನೇಂ
ಬವ [ರದಿ] ಮುಳಿದೊಡೆ ಮೂಱುಂ
ಭುವನಂಗಳನೊಂದೆ ಕೊಳ್ಳಿಯೊಳ್ ಸುಡಲಾರ್ಕುಂ

೩೫

ವ॥ ಎನೆ ಕಂಸನದೆಲ್ಲಮಂ ಕೇಳ್ವಮೆಂದು ನಿಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮಾತೆಲ್ಲಮನವನೊಳ್ ಕಂಡು ನಂಬಲಕ್ಕುಮನ್ನೆಗಮು ಪೂಣ್ಕೆಯಂ ನೋೞ್ಪೆನೆಂದು ಮನದೊಳ್ ನೊಂದು ನೊಂದುದನಾರ್ಗಮಱಿಯಲಾಗದಂತು ಪೆಱಪೆಱಡನೆ ನುಡಿಯುತ್ತುಮುರ್ದು ದಿವ್ಯಪ್ರತಿ ಪಾಳಕರಂ ನೀವಾದಿತ್ಯವಸ್ತುಗಳನಧಿವಾಸಿಸಿ ದೇವತಾರ್ಚನಕ್ರಿಯೆಯಿನಿರಿಸಿಮೆಂದು ಮಱುದಿವಸಂ ಕಂಸಂ ತನ್ನ ಮಾಡದ ಮುಂದಣ ಪಿರಿಯ ಬಯಲಿೞ್ ಪಲರುಮರಸುಗಳ್ವೆರಸುತಾಂ ಬಂದು ಮಹಾಸ್ಥಾಯಿಕೆಯ ನಡುವೆ ಶುಚಿರ್ಭೂತನಾಗಿರ್ದಲ್ಲಿ ನಾಗಶಯ್ಯೆ ಯುಂ ಶಾರ್ಙ್ಗಯುಧಮುಮಯ್ವಾಯಶಂಖಮುಮಂ ತರಿಸಿ ಬರವಂ ಪಾರುತ್ತಿರ್ಪಿನಂ ಹರಿತ [ನೋ]ಡನಾಡಿಗಳಪ್ಪ ಗೋಪಕುಮಾರರನೊಡಗೊಂಡು ಪೊಱ ಗ್ಗಿ ವಂದರ ಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕಾ ಸಭೆ ನಡುವೆ ನಿಂದು ನೋಡಿಂ ನೋಡಿಮೆಂದು ನಾಗಶಯ್ಯೆಯ ಸಾರೆಬರೆ ಮುನ್ನಂ ಪೊಗೆಯೌಂ

ಕೆಂಡಮುಮನುಗುಳುತ್ತಂ ಭಯಂಕರಾರವಗಿರ್ದುದಂ ಪೊರ್ದೆ ಶಾಂತಾಗಾರದಿನಿರೆ ಹ ಾಸಿನ ಮೇಗೆ ನಿ ವಿರ್ದು ಕೊಂಕಿದ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಬಾಸಿಗದ ಮೇಗೆ ಮೆಯ್ಯನಿಕ್ಕುವಂತೆ ಪಟ್ಟಿರ್ದಾಗಳ್

ಕಂ॥ ಕ ಿ[ಟ್ಟಾ] ಿಳ್ತನದು ರ್ವಿನದಿಂ
ತೊಟ್ಟನೆ ಕೊಳೆತನ್ನ ಮೇಗೆ ಪಟ್ಟಿರ್ದಾಗಳ್
ದಿಟ್ಟ ವಿಷಮಪ್ಪ ಫಣಿಪತಿ
ಮಿಟ್ಟನೆ ಮಿಡುಕದೆ ಬಟಿಲ್ದು ಪಟ್ಟುದು ಭಾಯದಿಂ

೩೬

ವ॥ ಆ ಮಹಾ ಾಗನ ಮೆಲ ಿ ಪಟ್ಟಿರ್ದೆಡಗಯ್ಯೊಳ್ ಶಾಙ್ಗ್ರಾಯುಧಮ ನೊಂದುಂಗುಷ್ಠದೊಳೊತ್ತಿ ಕೊಂಡೇಱಿಸಿ ಬಲದ ಕಯ್ಯೊಳಯ್ವಾಯ ಶಂಖಮಂ ಕೊಂಡೊತ್ತಿದಾಗಳ್

ಕಂ॥ ನೆರೆದ ಜನಮುರ ಿ ಬಾಟ್ವಿಡೆ
ಪುರದ ಜನಂ ಬೆರ್ಚಿ ನಡುಗೆ ಜನಪದದ ಜನಂ
ಸುರನರ ವಿದ್ಯಾಧರ ಜನ
ಿ[ವಿರದೆಯದಂ]ಿಕೇಳ್ದು ಬೆಕ್ಕಸಂಬಡೆ ಭಯದಿಂ

೩೭

[

ವ॥ ಆ ಮಹಾ ಾಗನ ಮೇಗೆ ಪಟ್ಟಿರ್ದಾ ಶಾಙ್ಗ್ರಾಯುಧಮನೇಱಿಸಿಯಾ ಶಂಖಮಂ ಪೂರಿಸಿದ ಸ್ವರಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣನೆಂತಿರ್ದನೆಂದಡೆ

ಚಂ॥ ಹರಿ ಕ್ರಿದಪ್ಪುದೊಂದು ಮುಗಿಲಂತಿರೆ ಸರ್ಪಫಣಾಮಣಿಪ್ರಭಾ
ಸುರರುಚಿ ಮಿಂಚಿನಂಱಿರೆ ಸುಶಾಙ್ಗ್ರಮಹಾಯುಧ ಮಿಂದ್ರಚಾಪದಂ
ತಿರೆ ಮಹಾ ಿೀಯ ಶಂಖರವಮಭ್ರ ಮಹಾರವದಂತಿರೆಲ್ಲಿಗಂ
ಪರೆದಿರೆ ಶೋಭೆವೆತ್ತು ಪೊಸಗಾರ್ಗಣೆಯಾದುದು ತತ್ಸಭಾಜನಂ

೩೮

ವ॥ ಅಂತಲ್ಲಿಂದಮೆರ್ದು ನಿಂದಿಂತಪ್ಪುದೆಂದು ನಾರಾಯಣಂ ಗೋಪಕುಮಾರರ್ ಸಹಿತಂ ತುಱುಪಟ್ಟಿಗೆವೋದನಿತ್ತ ಕಂಸ[ಂ] ನೆಟ್ಟನೆ ತನ್ನ ಪಗೆವನಪ್ಪನೆಂದೇವಯ್ಸಿ ಬೇಗ ಮಲ್ಲಿಂದಮೆರ್ದುಪೋಗಿ ಕೊಲ್ವುಪಾಯಂಗಳನೆ ಬಗೆಯುತ್ತಿರ್ದೊಂದು ದಿವಸಂ ಕಾಳ ಮಹಾ ನಾಗ ಸ್ಮರಕ್ಷಿತಮಾಗಿ ಕಾಳಿಂದಿಯ ಮಡುವಿನ ನ್ನಡುವಣ ಶತಪತ್ರಪುಷ್ಪಮನಟ್ಟುಗೆಂದು ನಂದಗೋವಂಗೊಲ ಿಯನಟ್ಟಿಯಾತನಾ ಬೆಸಂ ತನಗಸಾಧ್ಯಮಪ್ಪುದಱಿಂ ಮಲ್ಕಲಂ ಮಱುಗಿ

ತುಱುಪಟ್ಟಿಯ ವೃದ್ಧಗೋಪರಂ ಬರಿಸಿಯೇಗೆಯ್ವುಮು ಪೂವನ್ಟ್ಟುಗೆಂದು ಕಂಸಂ ಬೇಸಸಿದನಾ ಪೂವಂ ಕಾಳಿಂದಿಯ ಮಹಾನಾಗಂ ಕದಿರ್ಪನಾ ಪಾಪಿನ ಕಯ್ಯೊಳ್ ಸವು ತಾರದಾಗಳರಸಂ ಕೊಲ್ವನೆಂತು ಬಱಿಲ್ಲಿಂದು ಸಂಕಟಂಬಡುವುದುಮಂ ಬಾಯಂ ಬಿಡುವುದುಮಂ ಕುಮಾರಂ ಕಂಡು ನಿಮಗೆನ್ನಂತಪ್ಪ ಮಗನಂ ಪಡೆದು ನಡಪುತ್ತಿರಲಾವ ಭಯಮುಮಾಗದಂಜದಿರಿಮದನಾನೆ ತಿರ್ದುವೆನೆಂದು ಬಾರಿಸೆಬಾರಿಸೆ ಪೋಗಿ ಗೋಪಾಳ ಜನಮೆಲ್ಲಂ ನೆರೆದು ನೋಡೆ ಮಡುವಂ ಪಾಯ್ದಿಸಿಪೋಗಿ ತಾವರೆನೆಯ್ದಿಪೋಗಿ ಮುನ್ನಂ ಫಣಿಪತಿಯಂ ಕೊಂದಲ್ಲದೆ ಪೂವಂ ಕೊಳ್ಳೆನೆಂದು ಪದ್ಮಷಂಡ್ [ಮಂ] ಬಳಸಿ ಯುಮಱಿಸುವಾಗಳ್

ಕ೦॥ ಕರಿದು ಮಡು ಕರಿದು ಫಣಿಪತಿ
ಕರಿದು ಕರಂ ಹರಿಯ ದೇಹಮದಱಿಂದಱಿಯ
ಲ್ಕರಿ[ದು]ರಗನ ಸಾಹಸವಿದು
ಹರಿಯುಮದಲ್ತೆ ತೊಱೆಯ ತೆರೆಯೆಂ[ತೆಂತಾ]ಗಳ್
೩೯

ಹರಿಯಂ ಭ್ರಾಂತಿಸಿ ನೋಟ್ಪ
ಗ್ಗುರಿಯುಂ ಪೊಗೆಯುಂ ಸಿಡಿಲ್ವ ಕೆಂಡಮನುಗುಳ
ತ್ತಿರವಂ ಫಣಾಮಣಿಪ್ರಭೆ
ಪರೆದಿರೆ ಕಂಡಾ ಮಹೋಗ್ರತರ ವಿಷಧರನಂ
೪೦

ಕಂಡು ಮುಳಿದೆಯ್ದಿ ಬೇಗಂ
ಕೆಂಡದವೊಲ್ ಪೊಡೆಯೆ ಮಾಣಿಕಂ ಕೆದಱಿವಿನಂ
ಚಂಡಭುಜಂ ಪೊಯ್ದಡೆ ನೊಂ
ದಂಡಜಪತಿ ಬಿರ್ದು ಪೊರಳುತಿರ್ದರೆ ಬೇಗಂ
೪೧

ಪಿಡಿದು ತೆಗೆದೆತ್ತಿ ಬೀಸು
ತ್ತಡಸಿ ತಗುಳ್ದಱಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಲನಾಂಬರಮಂ
ಪಿಡಿದೊಗೆವಸಗನ ತೆಱದಿಂ
ಪೊಡೆದಂ ವಿಷಧಾರಿ ಸೊಪ್ಪು ಸೊವಡಪ್ಪಿನೆಗಂ
೪೨

ವ॥ ಆ ಕುಳಿಕಾಹಿಯನಂತು ಕೊಂದು ಪೆಱಗೀಡಾಡಿ ಶತಪತ್ರಕುಟ್ಮಲಂಗಳಂ ಕೊಯಿದುಕೊಂಡು ಮಗುಟ್ದೀಸಿ ಪೊಱಮಟ್ಟುಬಂದು ನಂದಗೋಪಂಗೊಪ್ಪಿಸಿದೊಡಕ್ಕು

ಮೆಮ್ಮಯ್ಯಂಗಕ್ಕುಮೆನ್ನು ತುಱಿಯಂ ಕಾವಡಂ ಪಿರಿದಪ್ಪ ಸಂತೋಷಮನೀವಡಂ ನೀನಲ್ಲದೆ ಪೆಱರಾರೆಂದೊಸೆದಾತನ ಕಯ್ಯೊಳ್ ಸತ್ತಪಾವುಮಂ ಮಗನುಮಂ ಕೆಲ ಗೋಪಕುಮಾರರು ಮನೊಡಗೊಂಡು ಪೋಗಿ ಮಗನಂ ಪೆಱಟೊಂದೆಡೆಯೊಳಿರಿಸಿ ನಂದಗೋಪಂ ಪೋಗಿ ಕಂಸಂಗೆ ಸತ್ತ ಪಾವಂ ತೋಱಿ ಪೂವನೊಪ್ಪಿಸಿದೊಡೆ ಚೋದ್ಯಂಬಟ್ಟು ಬಾಯೊಳ್ ಕಯ್ಯನಿಟ್ಟು ಪೇೞಿದನೆಂತು ಕೊಂದೆ ಈ ಪೂವನೆಂತು ತಂದೆಯೆನೆ ತನ್ನ ಮಗನ ಸಾಹಸಮಂ ಪೇೞ್ದೊಸಗೆವಡೆದು ಮಗುೞಿ ಬರುತ್ತಂ ಮಗನನೊಡಗೊಂಡು ಬಪ್ಪಾಗಳೊಂದೆಡೆಯ ವೀಥಿಯೊಳ್

ಕಂ॥ ಅಜಿತಂಜಯನೆಂಬ ಮಹಾ
ಗಜೇಂದ್ರಮೈದನೆಯ ಮದದೊಳೊದವಿದ ಕಯ್ಪಿಂ
ಪ್ರಜನಿತ ಕೋಪಾನ್ವಿತನಾ
ದ ಜವಂ ಬರ್ಪಂತೆ ಬರ್ಪುದಂ ಕಂಡವರ್ಗಳ್

೪೩

ವ॥ ಭಯಂಗೊಂಡೋಟಂಗೊಂಡೊಡೆ ಕೃಷ್ಣಕುಮಾರಂ ತೊಲಗದೆ ನಿಂದು ಸಿಂಹನಾದಂಗೆಯ್ದೊಡಾನೆಗೆ ಮದವೊಡೆದ ಸಾಹಸಮನಱಿದು ಹಸ್ತಪ್ರಹಾರಂ [ಗೆಯ್ದೊಡಾಂ]ತು ಪೋಕೆಡದ ಕೈಯೊಳ್ ಪೂರ್ವಕಾಯಮನೊತ್ತಿ ಬಲದ ಕೋಡಂ ಪಿಡಿಯಲ್ಕೆ

ಕಂ॥ ಭೋರೆಂದು ಸುರಿಯೆ ಕನ್ನೆ
ತ್ತ್ರ ಭೋರ್ ಭೋರೆಂದು ಸುರಿಯೆ ತೆಗೆ
ದಾ ರೌದ್ರೇಭದ ಕೋಡಂ
ಕಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮೋದಿದನಾಗಳ್(?)

೪೪

ವ॥ ಆ ನೋವಿನೊಳ್ ಕರಿ ನೀಲಗಿರಿ ಕೆಡೆವಂತೆ ಕೆಡದತ್ತದ[ಂ] ಕಂಡು ನಂದ ಗೋಪಂ ಪರಿತಂದು ಪೊಲ್ಲಕೆಯ್ದೆಯುಂತೆಯಾಡುವಂಗೆಱಿಯಪನಾದುದೆಂಬಂತೆ ನೆವ ವಿಲ್ಲದೆ ಮುಳಿವರಸನಿದಂ ಕೇಳ್ದಡೇಕೆ ಸೈರಿಸುವ[ಂ] ಪಾವಂ ಪೆತ್ತವರ್ ಬೇಲಿಯಂ ಪೊಕ್ಕಂ ತಾಯ್ತೆಂದು ಮಗನನೊಡಗೊಂಡು ತುಱುಪಟ್ಟಿಗೆ ಪೋದನನ್ನೆಗ ವಿತ್ತಲ್

ಕಂ॥ ಬಂದು ಕೆಲರ್ ಕಂಸಂಗಿಂ
ತೆಂದರ್ ನಿಮ್ಮಡಿಯ ನಚ್ಚುವಜಿತಂಜಯಮಂ
ನಂದನ್ ನಂದನನೀಗಳ್
ಕೊಂದು ಜಯಾನಂದನೋದಯಂ ಪೋದನವಂ

೪೫

ವ॥ ಎಂಬುದು ಕೇಳುತ್ತೆ ಕುತ್ತವೆತ್ತ ಮದಢು ಸ್ತ್ರಿಯಂತೆ ಮುನಿದಾ ಕುಮಾರನೆಂತುಂ ಮುಂತುಂ ಪಗೆವನಾದನೆಂದು ಮನದೊಳ್ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಕೆಲನಱಿಯೆ ಕೊಱ್ವಿನ ಪ್ಪೊಡೆ ವಸುದೇವಂ ಮೊದಲಾಗಿ ಯಾದವರೆಲ್ಲಮೊಂದಾಗಿ ನಿಲ್ವರದಱಿನುಪಾಯದೊಳೆ ಕೊಱ್ವೆನೆಂದು ಬಗೆದಿರ್ದು ಮಲ್ಲಯುದ್ಧವ್ಯಾಜದೊಳ್ ಸಾಧಿಸುವೆನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಚಾಣೂರನುಂ ಮುಟ್ಟಿಗನುಂ ವಜ್ರಜಂಘನುಂ ಕೇಸರಿಯುಮೆಂಬ ನಾಲ್ವರ್ ಮಲ್ಲ ಪ್ರಧಾನರನೇಕಾಂತದೊಳ್ ಬರಿಸಿ ಮಲ್ಲಯುದ್ಧಮಂ ಮಾಡಿದಪ್ಪೆಂ ನೀಮೆಲ್ಲಂ ನಂದ ಗೋವನನೆಂತಪ್ಪೊಡಂ ಪೊಡರ್ದು ಕೊಂದಿಕ್ಕಿಂ ನಿಮಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದ ಗ್ರಾಮಂಗಳಂ ಕುಡುವೆ ನೆನೆಯವಂದಿರ್ ತಮಗೆ ಮೃತ್ಯುವಂ ಕೈಕೊಳ್ವಂತೆ ಕೈಕೊಂಡು ಮಲ್ಲಯುದ್ಧಮಂ ಸಮ ಕಟ್ಟಿ ನಾಡಪ್ರಭುಗಳ್ಗ ಮರಸುಮಕ್ಕಳ್ಗಂ ಮಲ್ಲಯುದ್ಧಮಂ ನೋಡಲ್ ಬಪ್ಪುದೆಂದು ತನ್ನ ನಾಡೊಳಗೆಲ್ಲಂ ಗೋಸನೆ ಮಿಸಿ ವಿಶಾಲಮಪ್ಪೆಡೆಯೊಳ್ ತನಗೆ ಮಿತ್ತುವಂ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ವಂತೆ ರಂಗಭೂಮಿಯಂ ಸಮೆಯಿಸಿ ಬಳಸಿಯುಮರಸುಮಕ್ಕಳ್ಗಂ ಜನದ ನೆರವಿಗಂನೋಡುವಂತು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರ್ದರಿರ್ಪಿನಮಾ ಸಮಕಟ್ಟುವ ಕಜ್ಜಮಿನಿಸಿನಿಸು ಪೊಣ್ಮೆ ವಸುದೇವಂಗಱಿಪಿ ನಾಮಿನ್ನೆಗಂ ಮೆಟ್ಟಿಟ್ಟಿರ್ದ ಮಿನ್ನಿಶ್ಚಯಂ ಕೊಲ್ವುದನಱಿದಿನ್ನೆಂತಿರ್ಪಂ ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಮಂ ಕೂಡಿ ಕೂಸಿಂಗಱಿಪಿ ಕೂಡಿನಿಲ್ವಮೆಂದು ತಮ್ಮೊಳಾಳೋಚಿಸಿ ನಂದಗೋವಂಗಂ ಕೃಷ್ಣಕುಮಾರಂಗಂ ಬಱಿಯನಟ್ಟಿ ಮೂವರುಮೇಕಾಂತದೊಳಿರ್ದು ನಂದಾಕೇಳೀ ಕುಮಾರನಂ ಕಂಸಂ ಮುನ್ನೆ ದೇವತೆಗಳನಟ್ಟಿ ಬಱಿಯಮೆನಿತಾನುಮುಪ ದ್ರವಂಗಳನೊಡರ್ಚೆ ಮತ್ತ ಕಾಳಾಹಿರಕ್ಷಿತ ಪುಷ್ಪಂಗಳಂ ತರವೇಟ್ದಂತೆಂತು ಕೊಲಲಾಱದೆ ಮಲ್ಲಯುದ್ಧದ ನೆವದೊಳ್ ಕೊಲ್ವುದಂ ಪಣ್ಣಿ ಸಿಱಿಯುಂ ಬರ್ದುಂಕಿದೊಡೆ ಮೆಲಪಿರ್ದು ಕೊಂದಪ್ಪನೆನೆ ಕುಮಾರನಿಂತೆಂದಂ

ಕಂ॥ ಗೋವುಳಿಗನ್ ಮಗನೆಂ ಪೊರೆ

ಪಾವುದುಮಿಲ್ಲೇಕೆ ಮುಳಿವನಂತುಂ ಮುಳಿವಂ

ದೇವುದೊ ಚಾತುರ್ದಂತಂ

ಕಾವುದೆ ಕಾವಡಮೆ ಪುಣ್ಯಮೊಂದೇ ಕಾಗುಂ

೪೬

ವ॥ ಎನೆ ವಸುದೇವನೆಂಗುಂ ಪುಣ್ಯಮೆ ಕಾಗುಮೆಂಬೀ ಮಾತಪ್ಪುದು ಪಗೆ ಸಂಬಂಧಮುಂಟು ಕೇಳಿಮೆಂದು ಕಂಸನುತ್ಪತ್ತಿ ಮೊದಲಾಗೆ ಅತಿಮುಕ್ತಕರಾದೇಶಂ ನಡುವಾಗೆ ಕೃಷ್ಣನ ಭವಾವಸಾನಂಬಂರಂ ಪೇೞ್ದಿಂತುಂ ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯದಿಂದಾಗದಿತು ತಂದೀತಂಗೊಪ್ಪಿಸಿದೊಡಿಂತು ನೀಂ ಬಂದೆಡೆಯೆಂದು ಪೇೞ್ದಾಗಳ್ ನಂದನಗೋವನುಂ ಮಗನೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲಿದುವನಿಂತು ನಂಬಿದೆನೆನಗಿಂತಪ್ಪ ಪಗೆವನುಳ್ಳೊಡೆಮ್ಮ ಕಯ್ಯೊಳೆಂತು ಬರ್ದುಂಕು[ವು]ದೊ ನಾನೆ ಮುಮ್ಮಮವನಂ ಕೊಱ್ವೆನೆನ್ನನವ[ಂ] ಕೊಲ್ವನೆಂದು ಸಂಕಿಸದಿರಿಂ

ಕಂ॥ ಮೊಱಿಯುಣ್ಬ ದೆವಸದಂದೇಂ

ಕೊಱಿರ್ತುವೆ ದಿವ್ಯನಿಕರಮದುವಂ ಕೇಳ್ ದೋ

ರ್ವಲಮುಂ ಪೊದಟ್ಟಿ ಮುಂಗೈ

ವಲಮುಂ ಪಿರಿದಾದುದೆನ್ನನಿನ್ನಾರ್ ಕೊಲ್ವರ್

೪೭

ವ॥ ಎಂದೊಡಕ್ಕುಂ ನಿನ್ನಳವನೊಳ್ಳಿತ್ತಱಿದೆಮಾದೊಡಮೆಮ್ಮ ಱಿ್ಗಿಂತುಮುದಾಸೀನಂಗೆಯ್ಯಲ್ಬಾರದು ನೀನುಮಱಿದು ನೆಗೞ್ಲಮನಿಲ್ಲಿಯೆ ಕಾಣ್ಬಮೆಂದು ಸಮ ಕಟ್ಟಿರ್ದವರಂ ಕಳಿಪಿ ಕಜ್ಜದಂದಮನಱಿದುಂ ನೆರೆದು ವಿರ್ದ ಕಂಸಂನುಂ ಮಲ್ಲಪ್ರೋಕ್ಷಣದ ದೆವಸದಂದು ಕಯ್ಗೆಯ್ದು ಬಂದು ನೆರಮಿಯೆಲ್ಲಮಂ ಚೌಪಳಿಗೆಯೊಳಂ ಬಯಲ್ಗಳೊಳ [ಮ]ವರ್ಗೆ ತಕ್ಕಂತಿರಿಸಿ ಮಲ್ಲಂ ಬರಿಸಿ ತಾನೊಂದೆಡೆಯೊಳುದ್ಧತ ಷಿಾಸದಿಂ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ವಸುದೇವಸ್ವಾ ವಿಯುಂ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಪ್ಪ ಗಜಕುಮಾರ ಜರತ್ಕುಮಾರ ಸರ ಷಿ ದುಂದುಭಿ ಬಲದೇವಾದಿಗಳುಮನಾತ್ಮತಂತ್ರಮುಮನೊಡಗೊಂಡುಬಂದು ನಂದಗೋವನ ಕೃಷ್ಣನ ಕೆಲದ ಚೌಪಳೀಗೆಯೊಳಿರ್ದರಾಗಳ್ ಕಂಸನರಸುಮಕ್ಕಳ್ಗೆಲ್ಲಮುಡಲುಂ ತುಡ ಿ[ಲುಮ]ಿ ಟ್ಟಿ ನಂದಂಗಂ ಕೃಷ್ಣಂಗಮಱಿವು ಪುಟ್ಟಿ ಕಲಿಗಟ್ಟಿಕ್ಕಿ ತೆರಳ್ಳಿ ಬಿಗಿದುಟ್ಟು ಪೊಯಿಕಾಯ್ಯ ನೆಂಬಂತಿರ್ದನಂತಿರ್ಪನಂ ಮಲ್ಲರೆಲ್ಲಮತಿಶಯಮಾಗೆ ಕಯ್ಗೆಯ್ದು ಬಂದು ಪಂಚಾತೋದ್ಯ ವಾದ್ಯಕಾಱರಱಿದು ಬಾಜಿಸೆ ರಂಗಮಂ ಪೊಕ್ಕು

ಕಂ॥ ಎನಿತವಯವಮೊಳವು [ಮವು]
ಳ್ಳನಿತಂ ರಸಭಾವದಿಂದ ಮಾಡೆ ನಯಂಬೆ
ತ್ತೆನಿತಾನುಂ ಲಯ[ಷಿಯ]ಗ
ಳಿನಂಬರವ ಿ[ನಡರ್ದ] ಿಪಾತ್ರದಂತಾಡುವರುಂ

ೞಲ

ವ॥ ಮುನ್ನೆ ಕಂಸನಿದು ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ವರಂಗಮಾದೊಡ ವಿಂತಾಡುವುದ ಱಿಳೇಂ ಪೋರ್ಕುಳಿಯಾಡುವುದಂ ನೋಡಱ ್ ಬಂದೆಮೆನೆ ಚಾಣೂರನೆಂಬಂ ಪ್ರಧಾನ ಮಲ್ಲಂ ಮೆಯ್ಯ ಿ[ಳ]ಿ ಷಿನೊಳಂ ಸತ್ವದ ಬಂ[ಧ] ದೊಳಂಪಿರಿಯ ಗಾಯದೊಳಮುಪಾಯ ದೊಳಮರಿಯನಂತಾಗಿಯುಂ ಪೊಯ್ದಡೆ ಸಿಡಿಱ ್ ಪೊಯ್ದಂತೆ ಪಿಡಿದೊಡೆ ಬಲುಗ್ರಹ ಂ ಪಿಡಿದಂತೆ ಒಅತ್ತಿದೊಡಾನೆಯೊತ್ತಿದಂತೆ ಪೊಕ್ಕಡೆಮಾರಿ ಪೊಕ್ಕಂತೆ ಸೊಕ್ಕಿದೊಡುಗ್ರದೇವತೆ ಸೊಕ್ಕಿದಂತೆ ನೂಂಕಿದೊಡೞವಡೆಯ ಮೆಲ ಿ ಚಾತುರ್ದಂತಬಲಂ ನೂಂಕಿದಂತಕ್ಕು ಮೆಂದು ಸಂದೆಹ ಮಂ ಮಾಡುಗುಮೆಂಬಂತಪ್ಪಾತನಂ ಬರಿಸೆ ಬಂದು ದೇವ ಬಿನ್ನಪ ವಿಲ್ಲಿ ಯಾರೊಳ್ ಪೊಣರ್ವೆಂ

ಕಂ॥ ದಾನವ ಖಚರರ್ಕಳೊಳೇ
ನಾನುಂ [ತಾಂ] ನೆಱಿವರುಳ್ಳರಪ್ಪುದು ವತ್ತೀ
ಮಾನವರೆನ್ನೊಳ್ ಪೊಣ್ರ್ವಂ
ದಾನೆಯೊಳೊಡೆಕೊಂಡ ಮಾಡುವಂತಾಗಿಕ್ಕುಂ (?)

ೞ೯

ವ॥ ಎಂಬುದಂ ಕೇಳ್ದು ಕಂಸನೆಂಬುದೀ ನೆರೆದ ನೆರ ಮಿಯೊಳ್ ಭಿನ್ನರಾಗ ದಂತೊರ್ವನೊ ಿ[ಳ್ ಪೊ] ಿಣ್ರ್ದು ಪೋರ್ವುದಾರ್ಪಂ ತೋರ್ಪುದೆಂದೊಡಂತೆಗೆಯ್ವೆನೆಂದು ಬಳಸಿರ್ದ ನೆರ ಮಿಯೆಲ್ಲಮನಂತಂತೆ ನೋಡಿ ನಂದನ ನಂದನನತ್ತ ನೋಡಿ

ಕಂ॥ ಬಲಮಂ ನಚ್ಚುವೆಯಾಪಡೆ*
ಚಲದಿಂ ಪುಗುತಪ್ಪುದಲ್ಲದಂದಿಪ್ಪುದಿದೇಂ

ಬಲಮುಂ ಚಲಮುಮವೆನ್ನಿಂ
ತೊಲಗಿದೊ [ಡಂತ]ಳ್ಕಿ ಬಳ್ಕಿ ಪೋಪುದು ಪೆಱದೇಂ

೫೦

ವ॥ ನೀನಿನಿಸಾನುಂ ಬಲ್ಕಣಿಯ ಗಂಡನೆ ನಿನ್ನಂ ಕೊಱದ ದಕ್ಕ ಬಲ್ಕಣಿಯ ನೊತ್ತಿದಂತೆ ನುರ್ಗುಮಾಡುವೆಂ ಬಾಯೆನೆ ಕುಮರನ[ಂ]ಗುಮಱಿಸಿ ತಿಂಬ ದೆಯ್ವಕ್ಕೆ ಪಾಱಂಬಡುವುದುಮೆನ್ನಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಸಿ ನುಡಿವುದುಮುತಂಗೇನರ್ತಿ ಪೇಱಂದು ನುಡಿಯಿಂ ಮುನ್ನ ರಂಗಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಭುಜಾಸ್ಫಾಳನಂಗೆಯ್ದೆಯ್ದಿದೊಡೆ ಚಾಣೂರನುಂ ಲಂಘನ[ವಲ್ಗನ] ಪ್ಲವನ ವಿಕ್ರಮ ಭ್ರಮರಿ ಕರಣಂಗಳು ಸಾರ್ಚಿ ಮುನ್ನಂ ಧಮಹಸ್ತಮಂ ನೀಡಿ ಪೊಕ್ಕಮರ್ದು ಸಮಲತಾ ಚಹಕಳಿ ಕತ್ತರಿಗಳಿಂ ಗಾಯಮಱಿದೊತ್ತಿ ನೋಡಿ ಬಲ್ಲಿದನಪ್ಪೊದನಱಿದು ಸಿಡಿಲ್ದುಗಿದುಕೊಂಡು ಪೊಳೆದು ಪೋಗಲ್ ಬಗೆದುದಂ ಕುಮಾರ್ ನಱದೊದು ಕೈಯನುಗಿದುಕೊಂಡು ಚಹಕತ್ತರಿಯೊಳ್ ಕಿಮಿಯುಂ ಮೂಗುಮನಡಸಿ ಮೊಗಮನೊತ್ತಿದಾಗಳ್

ಕಂ॥ ಮೂಗಿಂದಂ ಬಾಯಿಂದಂ
ಬೇಗಂ ಕನ್ನೆತ್ತರೊಡನೆ ಪಾಯ್ತರೆ ಕಣ್ಗಳ್
ಮೇಗೊಗೆದು ಸೂಸೆಹರಿ ಕಡು
ವೇಗದಿ ಪಿಡಿದೊತ್ತಿ ಕೊಂದು ಬಿಸುಟುಸಿರ್ದಿರ್ದಂ

೫೧

ವ॥ ಆಗಳ್ ಕಂಸನ ಮೊಗಂ ಕಿಱದಾದದನಱದು
ಕಂ॥ ಮುಟ್ಟಿಗ ಮಲ್ಲಂ ಪಾಟ್ದರೆ
ಕಟ್ಟಾಳ್ ಪರಿಕೆಡೆಯೆ ನೂಂಕಿ ಬೇಗಂ ಕಾಲೊಳ್
ಘಾಟ್ಟಿಸಿಕೊಂ [ದಿನ್ನಾ]ರ್ ಪೇ
ಳ್ದಿಟ್ಟೆಂದಾ ಕಂಸನತ್ತ ನೋಡುತ್ತಿರ್ದಂ

೫೨

ವ॥ ಅದಂ ಕಂಡು ಭಾಯಂಗೊಂಡು ಸುಗಿದ ವಜ್ರಜಂಘನ್ನುಂ ಕೇಸರಿಯು ಮೆಂಬಿರ್ವರ್ ಮಲ್ಲರು [ಮೊ]ಡನೆರ್ದಾಗಳ್

ಕಂ॥ ಇರ್ವರುಮೊಡವಾಯ್ತುಂದಡೆ
ಗರ್ವಿತನಿರ್ವರುಮನೆರಡು ಕಯ್ಯೊಳ್ ಪಿಡಿದಂ
ತೊರ್ವರಿನೊರ್ವರನಾಗಳ
ಗುರ್ವಾಗಿರೆ ಮೋದಿ ಕೊಂದು ಮುಂದಿಕ್ಕಿರ್ದೊನಂ

೫೩

ವ॥ ಕಂಸಂ ಕಂಡು ಮುಳಿದು ಮಲ್ಲರೆರುಮನೊಡನೆ ಪಾಯಿಮೆಂದಾಗಳ್

ಮ॥ ಇರದೆಯ್ತುಂದೊಡವಾಯಿ ಕಂಡು ಕರಮಂ ನೀಡಿರ್ದು ಮಲ್ಲರ್ಕಳೆ
ಲ್ಲರುಮೊಳ್ಳಿತ್ತು ಕಱುತ್ತು ಪತ್ತುವಿಮಂತಿರ್ದುಂ ಕರಂ ತಿಣ್ಣಮಾ
ಗಿರಿಮೆಂದಚ್ಚರಿಯಪ್ಪಿನಂ ಭ್ರಮರಿಯೊಳ್ [ನಿಲ್ವಂತೆನಿತ್ತಾನುಮ

ಲ್ಲರು]ᄀ ಮಂ ಬೀಸಿ ಬಿದಿರ್ಚಿ ಮತ್ತೆ ತುಱುದೊಂ ನುಗ್ಗಾಗಿ ಸಾವನ್ನೆಗಂ

೫೪

ವ॥ ಅಂತಾ ರ್ಮ್ಲಭೂವಿ ರಣರಂಗಭೂಮಿಯಂತೆ ಪೆಣಮಯಮಾಗೆ ಪೆಣಂಗಳ್ ನಡುವೆ ರಕ್ಕಸನಿಪ್ಪಂತಿರ್ದ ಕೃಷ್ಣನಂ ಪ್ರತಾಪದೊಳ್ ಕರಮುಷ್ಣನಂ ಕಂಸಂ ನೋಡಿ ಕನಲ್ದು ಸೈರಿಸದೆ ತನ್ನ ಮೆಯ್ಗಾಪಿನಾಳೆಲ್ಲಮಂ ಕರೆದೀತನಂ ಬೇಗವಿಕ್ಕಿಮೆಂದು ತಾನೆರ್ದು ಪೋಗಲ್ ಬಗೆವಾಗಳ್ ವಸುದೇವನುಂ ಬಲದೇವದಿ ಕುಮಾರರುಂ ಕೈದುಗೆಯ್ದೀ ಕುಮಾರನಂ ಪೆಱಗಿಕ್ಕಿ ನಿಂದಾತೆಯ್ದ[ಂ]ದು ಮೆಯ್ಗಾಪಿನಾಳನಿಱಿವಾಗಳ್ ಕುಮಾರನಂ ಕಂಡು ಕಡುಮುಳಿದು ವಿದಿರ್ಚಿದರಂ ಪಡಲ್ವಡಿಸಿ ಪರಿತಂದು ಕಂಸನನ್ನುರುಳ್ವರೆ ಪೊಯ್ದು ಕೈಯ ಪೆಣನಂ ಬಿಸುಟು ಮುಳಿದಿರ್ದ ಮಾವನನಿಂತೆ ತಿಳುಪುವೆನೆಂದು ಕಾಲಂ ಪಿಡಿದು ನೆಗಪಿ ಬೀಸುತ್ತಮಂತೆ ಬಂದು

ಕಂ॥ ಎನ್ನೊಡವುಟ್ಟಿದರನಿವಂ
ಮುನ್ನೀಸು ಯಿಲ್ಲಿ ಪೊಯ್ದು ಕೊಂದಂ ಗಡಮಾ
ನಿನ್ನಿವನುಮನೀ ಸು ಯೊಳ್
ಪನ್ನತನಂ ಪೊಯ್ದು ಕೊ ಲ್ವೆನೆಂದತಿಕುಪಿತಂ

೫೫

ಕಂ॥ ಬೀಸಿ ಕರಮೆತ್ತಿ ಪೊಯ್ದಡೆ
ಸೂಸೆ ವಿ [ದು] ಳ್ ಪೊಟ್ಟನೊಡೆಯೆ ತಲೆ ಕರವಿಂತೊಂ
ದಾಸುರಮಾಗಿರೆ ಕೊಂದು ವಿ
ಭಾಸುರತೇಜದೊಳೆ ತಂದೆಯಲ್ಲಿಗೆ ಮಗುಟ್ದಿಂ

೫೬

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಮವರುಮಿದಿರ್ಚಿದರನಿಕ್ಕಿ ಬೆರ್ಚಿದರನೋಡಿಸಿ ಬ್ಮ್ದಹ ರಿಯ ವಿಕ್ರಮಮುಂ ಕೇಸರಿಯ ವಿಕ್ರಮದಿಂದಗ್ಗಳಮಪ್ಪುದಂ ಕಂಡು ಮಗನನೊಡಗೊಂಡು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆವಂದಾಗಳ್ ನಾರಾಯಣಂ ದೇವಕಿಗೆಱಗಿ ಪೊಡೆವಟ್ಟಂತೆ ಬಂದು ತಮ್ಮಯ್ಯ ನೊಢವಂದ ತಮ್ಮಪಿರಿಯವ್ವೆಗ[ಳ್ಗಮ]ಣ್ಣಂಗಳ್ಗಂ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಪರಕೆಯಂ ಸೇಸೆಯು ಮನಾಂತು ವಸುದೇವನನುಮತದಿಂ ಪೆರ್ಗಡೆಗ[ಳ್ ಪೇೞ]ಲೆ ಾ ಕಂಸಮೃತಕಮಂ ಶೋಭೆಯಿಂ ಸಸ್ಕರಿಸಿ ಜೀವಂಜಸೆಯಂ ಲಕಿಕಕ್ರಿಯೆಯೊಳ್ ನೆಗೞ್ಚಿ ಕಂಸನ ಮನೆಗೆ ಕಾಪಂ ಪೇೞ್ದು ಬೞಿಯಮುಗ್ರಸೇನನ ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಬ್ಮನಮಂ ಕಳೆದು ಬರಿಸಿ ಪಾಪ ಕರ್ಮನಿಂದಿತಾಯ್ತೆಂದವರನಾಱಿನುಡಿದು ಸ್ನಾನ ವಸನಾನ್ನಾದಿ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂ ಸಂತೈಸಿರ್ದು ಮಱುದಿವಸಮವರ ಪರಿವಾರಮೆಲ್ಲಮಂ ಬರಿಸಿ ಕಂಸನಮರು [ಳ್ದ] ನದಿನಾಯ್ತೆಂದು ಮುಗ್ರಸೇನಮಹಾ[ರಾ]ಜಂಗೆ ರಾಜ್ಯಮನೊಪ್ಪಿಸಿ ತಮಗೆ ಕರಮನುಕೂಲಂ ಮಾಡಿರ್ದೊದು ದಿವಸಂ ತಮ್ಮನಿಬರುಂ ಮಂತ್ರಿವರ್ಗಸಹಿತಮೊಂದೆಡೆಯೊಳಿರ್ದು

ಕಂ॥ ಮಿಕ್ಕಿರ್ದ ಜರಾಸಂಧನ
ತಕ್ಕಿನಪಿರಿಯಳಿಯನಂ ಬಲಾಧಿಕನಂ ಕೊಂ
ದಿಕ್ಕಿ ಮಗುೞ್ದಿಲ್ಲಿ ನಮಗಿರ
ಲಕ್ಕುಮೆ ಪೋಗಿರ್ದು ನಮ್ಮ ಪೊೞಲ್ ಬಗೆವಂ

೫೭

ವ॥ ಎಂಬ ಕಜ್ಜಮನಾಳೋಚಿಸಿ ಷಿಷಯಸಾಮಗ್ರಿಯಂ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಪೋಗು ಮನುಗ್ರಸೇನಂಗಱಿ ಪಿದೊಡಾನೇಕಿಲ್ಲಿಪ್ಪೆನೊಡವರ್ಪೆನೆಂದೊಡೆಮ್ಮಟ್ಟಿದ ಬೞಿಗೆ ಬರ್ಪುದೆಂದಿರಿಸಿ ನಾಗಶಯ್ಯೆಯುಂ ಶಾಙ್ರ್ಗಯುಧಮು ಮಯ್ನಾಯಶಂಖಮುಮಂ ಕೊಂಡು ಪಯಣಂಬೋಗಿ ಯಥಾಕ್ರಮದಿಂ ಸೂರ್ಯಪುರಮನೆಯ್ದಿದಾಗಳ್ ವಸುದೇವಾಗ್ರಜರಿ ದಿರ್ವಂದು ಕಂಡೊಡವರೆ ಪೊಱ ಿಲ್ಲಮತಿಶಯಾಶಯಾಷ್ಟಶೋಭಾಷಿಧಾನದಿನಿದಿರ್ಗೊಂಡು

ಮ॥ ಪಿರಿಯಣ್ಣಂಗಳುಮೊಪ್ಪಿತೋರ್ಪ ಪಲರುಂ ತಾಯ್ವರ್ಕಳು[ಂ] ತಂದೆಯುಂ
ಪಿರಿದುಂ ಕೂರ್ಮೆಯೊಳೊಂದಿ ಬಂದ ಧರಣೀನಾಥರ್ಕಳುಂ ಭೃತ್ಯರುಂ
ಭೇರಸಿಂದ್ರಂ ಕಡುರಾಗದಿಂದ್ರಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕಂದದೊಂದಂದದಿಂ
ಹರಿ ಸೌಂದರ್ಯಸಮೇತ ಸೂರ್ಯಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕಂ ಮಹ ೋತ್ಸಾಹದಿಂ

೫೮

ವ॥ ಪೊಕ್ಕು ಸೇಸೆಯುಂ ಪರಕೆಯುಮನಾಂತಂತೆ ಬಂದರಮನೆಯಂ ಮಾಹ ಸಂಗಳಿಂದಿೞಿದು ವಸುದೇವಂ ಮುನ್ನಂ ಸಮುದ್ರ ಷಿಜಯರ್ಗೆ ಪೊಡೆವಟ್ಟಂತೆ ಮತ್ತಿನಣ್ಣಂಗಳ್ಗಂ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ತನ್ನ ಪೆಂಡಿರುಂ ಮಕ್ಕಳುಮಂ ಪೊಡೆವಡಿಸಿ ಬಂದೆಲ್ಲರುಂ ಸಮುದ್ರ ಷಿಜಯಮಹ ಾರಾಜನ ಮುಂದೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದೋಲಗಿಸುತಿರ್ದ ಹ ರಿಯನರಸನ ಮುಂದಿರಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಕಿಱಿಯ ಮಗಂ ಸಾಮಾನ್ಯನೆಂದಿಂತೆಂದು

ಕಂ॥ ಆಕ್ರ ಮಿಸಿ ಸುರಾರಿಹಿತರ್
ವಕ್ರಂ ಬರ್ಪನ್ನರಿಲ್ಲ ಭೂಪತಿಗಳ್ ಭೂ
ಚಕ್ರದೊಳಗೆಂತು ಮಿವನ ಪ
ರಾಕ್ರಮಮರಿದಾರ್ಗೆ ಪೇೞಲಿನ್ನುಂ ಮುನ್ನಂ

೫೯

ವ॥ ಅದನಾಂ ಬಿನ್ನಮಿಸವೇಡ ನೀಮೆ ಕಂಡುಂ ಕೇಳ್ದುಮಱಿಯದಿರ್ದಪಿರಲ್ಲಿರೆಂದು ಮಧುರಾ ಪ್ರವೇಶಮಾದಿಯಾಗಿ ಕಂಸ ಷಿಧ್ವಸನಾಂತಂಬರಮಾದುದೆಲ್ಲಮಂ ಪೇೞ್ದುಂ ಬೞಿಯಂ ಸ್ನಾನ್ ವಸನಾನುಲ ೇಪನಾನ್ನ ಪಾನಾದಿಗಳಿಂ ತಣಿದು

*ಮ॥ ಹರಿವಂಶೋನ್ನತ ಪದ್ಮಷಂಡಹಿತಕೃದ್ವಿದ್ವಿಷ್ಟಸೇನೋ[ದ್ಧತೋ]
ತ್ಥ ಿ[ರ] ಿ ಭಸ್ಮೀಕೃತ ಶಕ್ತಿಯುಕ್ತಹ ತ ಭೋ ಿ[ಗಾಂತೋ] ಿ ಪಭೋಗೋ[ತ್ತರೋ]
ತ್ತರ ಸೌಂದರ್ಯಮಹ ಾಷಿಲಾಸಿ ಬಳಭೃತ್ಸಂಕ್ರಾಂತ ಷಿಕ್ರಾಂತಕೇ
ಸರಿ ಕೃಷ್ಣಂ ಸುಖದಿಂದ ಮಿರ್ದುನಬಿ ಿ[ನೂ] ಿತ್ನೈಶ್ವರ್ಯದಿಂ ಧೈರ್ಯದಿಂ

೬೦

ಗದ್ಯ॥ ಇದಹ ುತ್ಸರ್ವಜ್ಞ ಪಾದಪದ್ಮ ಷಿರಾಜಿತೋತ್ತಮಾಂಗ ಶ್ರೀ ಬಂಧುವರ್ಮ ನಿರ್ಮಿತಮಪ್ಪ ಹರಿವಂಶಾಭ್ಯುದಯದೊಳ್ ಸಂಸ ಷಿಧ್ವಂಸನಂ

ಷಷ್ಠಾಶ್ವಾಸಂ

ಸಪ್ತಮಾಶ್ವಾಸಂ

ಕಂ॥ ಅಂತಾತ್ಮವರ್ಗದೊಡನೆ ಸು
ಖಂ ತಮ್ಮನ್ವಯದ ಸೂರ್ಯಪುರದೊಳೆಹ ೕರಿ ನಿ
ಶ್ಚಿಂ[ತೆಯಿನಿ] ರೆ ವಂಶಜರೆ
ಲ್ಲಂ ತಡೆಯದೆ ನೆರೆದು ಮಂತ್ರಿಸಹಿತಂ ಬಂದರ್

೧

ವ॥ ಬಂದನಿಬರುಂ ಸಮುದ್ರ ವಿಜಯರ ಮುಂದೆ ಏಕಾಂತದೊಳ್ ಮಂತಣ ವಿರ್ದು ನಾಮೆ ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿದೊಡಾತಂ ಬಟಿಕೊಡಂಬಡನೀಗಳೆ ಕರೆದಾಳೋಚಿಸುವ ಮೆಂದು ಹ ರಿಯಂ ಕರೆಯಿಸಿ ಏಗೆಯ್ವಂ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಪಿರಿಯಳಿಯನಂ ಕೊಂದು ಬಂದಿಂ ತಿರು ಾದು ಸಂಧಿ ವಿಗ್ರಹ ಯಾನ [ಆಸನ] ಸಂಶ್ರಯದ್ವೈ[ಧೀ]ಭಾವಮೆಂಬ ಷಾಡ್ಗುಣ್ಯ ದೊಳಂ ನೆಗಟ್ದ ಬುದ್ಧಿವಂತರೆಲ್ಲಂ ಬಗೆದು ಪೇಟಿಮೆದೊಡೆಲ್ಲಂ ತಂತಮ್ಮ ಕಂಡ ನಯಂಗಳಂ ಪೇಟ್ದೊಡೆ ಸಮುದ್ರ ವಿಜಯನುದ್ದಾಮನೆಂಬ ಮಂತ್ರಿ ಮುಖ್ಯನನೆಂದಮ ನೀನ ಪ್ಪಡೆ ರಾಜಕಾರ್ಯವಿಚಾರಪರ್ನೆ ಈಯೆಡೆಗೇಗೆಯ್ವಂ ಪೇಟಿಮೆದೊಡಾತನಿಂತೆಂದು ದುರ್ಬುದ್ದಿ[ಆ] ಹಿ ಾರ್ಯಬುದ್ದಿ[ಬುದ್ದಿಮಾನ್]ಯೆಂಬ ಮೂವರುಮರಸುಗಳೊಳಂ ನೀನೆ ಬುದ್ದಿವಂತನೇನಂ ಪೇಟ್ವನಂತುಮೆನ್ನಱಿವನಿತಂ ಪೇಟ್ವನೇಕಚಿತ್ತದೊಳ್ ಕೇಳಿ ಮೆಂದಿಂತೆಂದಂ ಮುನ್ನಂ ಕಾಮ ಕ್ರೋಧ ಲ ೋಭಮಾಯ ಮದ ಮಾತ್ಸರ್ಯಮೆಂಬರಿ ಷಡ್ವರ್ಗಮನಡಂಗಿಸಿ [ದ್ಯೂ] ತಂ ಪಾನಂ ವೇಶ್ಯಂ ಮೃಗ[ಯಾ] ವಾಕಾ[ರುಷ್ಯ] ಅರ್ಥದೂಷಣ[ಂ] ದಂಡಪಾ [ರುಷ್ಯ] ಮೆಂಬೇಟುಂ ಬೆಸನಂಗಳುಮಂ ಪೊರ್ದದೆ ಸ್ವಾ ಮ್ಯ ಮಾತ್ಯ ಜನಪದ ದುರ್ಗ ದಂಡ ಕೋಶ ಮಿತ್ರರೆಂಬ ರಾಜಪ್ರಕೃ[ತಿ]ಗಳೇಟುಮನುಂಟು ಮಾಡಿ ಪ್ರಭು ಮಂತ್ರೋತ್ಸಾಹ ಶಕ್ತಿತ್ರಯಂಗಳೊಳ್ ನೆಱೆದುರಾ [ಷ್ಟ್ರ] ಪಾಳ್ [ಅಂತಪಾಲ] ಪ್ರತ್ಯಂತವಾಸಿಗಳೆಂಬ ಬಾಹ ್ಯಪ್ರಕೃಟಿಗಳುಮಂ ಕರ್ವಣ್ಯ ಮಂತ್ರ ಲ ಘುದಾಯಕಂ ಸಂಗ್ರಾ ಮಿಕಮೆಂಬ ನಾಲ್ಕುಂ ತೆಱದಭೃತ್ಯರುಮಂ ಪೊರೆದು ಭೃತ್ಯಪೋಷಣಂ ಪ್ರಜಾಪಾಳನಂ ಧರ್ಮರಕ್ಷಣಂ ಆತ್ಮಪ್ರಯತ್ನಮೆಂಬ ನಾಲ್ಕುಂ ನೀತಿಗಳುಮಂ ಸಾ [ಮ] ಭೇದಮುಪಪ್ರದಾನ ದಂಡಮೆಂಬ ನಾಲ್ಕುಂ ನಯಂಗಳನಱಿದು ಗಿರಿದುರ್ಗ ವನದುರ್ಗ, ಜಲ್ದುರ್ಗಮೆಂಬ ಮೂಱುಂ ದುರ್ಗಂಗಳುಮಂ ಭೂ[ರಿ]ಕರ್ಮಣಾಮಾರಂಭೂಪಾಯ ಪು [ರುಷ]ದ್ರವ್ಯಸಂಪತ್ ದೇಶಕಲ[ವಿಭಗ ವಿನಿಪಾತಪ್ರತೀಕಾರಮನೊಡರ್ಚಿ ಪಗೆವಂಗುಚ್ಚಾಟನ ಬ್ಮಂಧನ ಕರ್ಮಣಾಮಪನಯನ ಸಾಪತ್ನ ವಾಸ್ತುಜಂ ಸ್ತ್ರೀಜಂವಾಗ್ಭೂತಮ ರಾಜಮೆಂಬ ನಾಲ್ಕುಂ ಪಗೆಗಳೊಳಪ್ಪಪರಾಧಜಮದಱಿಂ ಸಂಧಿಯೆಂದುಮಾಗದು ವಿಗ್ರಹ ರ ಗೆಯ್ವೊಡೀಗಳ್ ನಮಲ್ಪಬಳರೆಮದುವುಮಾಗದು ನೆಟ್ಟನಾತಂ ಮುಳಿದು ಬಾರನನ್ನೆಗಂ ಯಾನಮಂ ಮಾಡಿ ದುರ್ಗಾಶ್ರಯದೊಳ್ ಆಸನಂಗೆಯ್ದು ಮತ್ತಮೊಂದು ದೈವಬಲ ಮುಳ್ಳೆಡೆಯೊಳ್ ಸಂಶ್ರಯಮಂ ಮಾಡಿ ನಿಂದು ಬಟಿಯಂ ದ್ವೈಧೀಭಾವದೊಳೆಂತಾ ದೊಡಮಕ್ಕುಮೆಂದೊಡೆಲ್ಲರುಮದನೆ ಮೆಚ್ಚಿ

ಕಂ॥ ನೀತಿಯುತಂ ನಮ್ಮೊಳತಿ
ಪ್ರೀತಿಯುತಂ ಖ್ಯಾತಿಸಂಯುತಂ ಪ್ರ ಮಿಮುಳಸಂ
ಜ್ಞಾತಿಯುತಿನೀತನದಱಿಂ
ದೀತನ ಬಗೆಗೊಂಡ ಕಜ್ಜಮಭ್ಯುದಯಕರಂ

೨

ವ॥ ಇಂತು ಪೇಱದಂ ಬಗೆಯದಿರಿಮೆಂದಾ ಕಜ್ಜಮನೆ ಕೈಕೊಂಡಿರ್ದು ಚಹ ಂಷಿಥ ದಾನಸನ್ಮಾನಂಗಳಿಂ ಪ್ರತ್ಯಂತಾ ಟ ಷಿರ್ಕಳಂ ತಮ್ಮೊಳ್ ಪತ್ತಿಸಿ ನೆಗಟ್ದು ಉದಾಸೀನರಂ ಹು ತ್ಯಮಿತ್ರರ್ ಮಾಡಿ ಮಿತ್ರವರ್ಗಮ ನಾತ್ಮದೆಹ ಸಮಾನಂ ಮಾಡಿ ಕರಮುಪಯೋಗಿ ಯಾಗಿರ್ಪಿನಮತ್ತ ಮಧುರೆಯೊಳ್ ಕಂಸನ ಪೆಂಡತಿ ಜೀವಂಜಸೆ ತನಗೊದ ಷಿದಟು ಿಳ್

ಕಂ॥ ಒಂದನೆ ಕೇಳಿಂ ಕಂಸಂ
ಗೊಂದಾತನ ತು ಿಯನೇಱು ಮಿಯೆಂ
ಸಂದೆಯಮೇನೀ ಿ[ಪ] ಿಗೆ ಮಡಿ
ದಂದಲ್ಲದೆ ನೆಟ್ಟನೆನ್ನ ತು ಿಯಂ ಮುಡಿಯೆಂ

೩

ವ॥ ಎಂಬ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನಱಿಯೆ ನಿಡಿದುಗ್ರಸೇನನಂ ಬಂಚಿಸಿಪೋಗಿ ರಾಜಗೃಹ ಮನೆ ಿ[ಯ್ದಿ ತಮ್ಮ] ಿಯ್ಯನಪ್ಪ ಜರಾಸಂಧನಲ್ಲಿಗೆವಂದು ಪಱಿದ ತು ಿಮೆರಸೊದಱಿಯಟುತ್ತಂ ನಿನ್ನಳಿಯಂ ಬೆಸಂದಪ್ಪಿದನೆಂದು ಪುಯ್ಯಲನಿಕ್ಕಿದಾಗಳ್ ತಂದೆಯುಂ ತಾಯು ಮಾಕೆಯೊಡವುಟ್ಟಿದರುಂ ಬಂದು ಮಹ ಾದುಃಖಂಗೆಯ್ದು ಮೂರ್ಛೆವೋಗಿಯ್ದಱಿಂದೆ ಚ್ಚತ್ತುಯೆಂತುಸತ್ತನಾರ್ ಕೊಂದರ್ ಪೇಱಿಮೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡು ಕೇಳ್ದಕ್ಕುಮಾತ ನೊರ್ವರುಮನೆತ್ತಿತರಲಱಿಯೆಂ(?)

ಉ॥ ಕೊಂದವನೆಲ್ಲಿಯುಂ ಪುಗುವನೀ ಸಕಳಾವನಿಯಾ ಿ[ದಿ] ಿ ಪೆಂಪಿನೊಳ್
ಸಂದ ನಗಂಗಳೆಂಬಿನಿತ ಪೊಕ್ಕಿಡು ಿನಿವಱಿದಮತ್ತಮ
ತ್ತೊಂದೆಡೆಯುಂಟೆ ಮಾನಸರ್ಗೆ ಮತ್ತಿವಱೊಳ್ ಸು ಿ ಕಾಯಲಿಂದ್ರನುಂ
ಬಂದೊಡಮೇನೊ ಕಾದಪನೆ ಪೇಟಿವರಾಂ ಮುನಿದಂದು ಬಾಟ್ವರೇ

೪

ವ॥ ಎಂದು ಸಂತೈಸಿ ತನ್ನ ಮಗನನಾಕೆಯೊಡವುಟ್ಟಿದನಂ ಕಾಲಯಮನೆಂಬನಂ ಪೊಗಿ ಯಾದವರೊಳ್ ಕಾದಿ ನಾರಾಯಣನೆಂಬೊನ ತು ಿಯಂ ತಪ್ಪುದಂತಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮಕ್ಕನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯುಮೆನ್ನಟಲುಂ ಪೋಗದೆಂದು ಬೆಸವೇೞ್ದೊಡಾತಂ ಮಹ ಾಬಲಪರಾಕ್ರಮನಾಗಿ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಪಯಣಂಬೋಗಿ ಸೂರ್ಯಪುರದ ಸ ಮಿಪಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗಳೆ ಮುನ್ನಮೆ [ಚ]ರರಿಂದವನ್ ಬರವನಱಿದೀ ಕೂಸುಗಳ್ಗೆ ನಾಮೆ ಸಾಲ್ವೆಮೆಂದು ಬಲದೇವ ವಾಸುದೇವ ಕುಮಾರರ್ ಪೊಱಮಡೆ ನಿಂಗಿದಾವುದನುವರ ನಾಮೆ ಸಾಲ್ವೆಮೆಂದು ಕೆಲರರಸುಮಕ್ಕಳಿದಿರಂ ನಡೆದು ಕಾಲಯಮನನೋಡಿಸಿ ಮಗಟ್ದುಬಂದಿರ್ದರಂತು ಮಗನೋಡಿಬಂದುದಂ ಜರಾಸಂಧಂ ಕೇಳ್ದು ಮುಳಿದ ಮೊಗಮಂ ಕಂಡು ಆತನ ತಮ್ಮನಪರಾಚಿತನೆಂಬಂ ಬಂದು ಬೆಸನಂ ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಚಾತುರಂಗಬಲಸಹಿತಂ ಪಯಣಂಬರಲ್ಯಿದ್ದುವಂದುದನಱಿದು ಸಮುದ್ರ ಷಿಜಯಾದಿ ಯಾದವರೆಲ್ಲಂ ಸಮಸ್ತಸೇನಾಸಹಿ [ತ]ರಾಗಿ ಪೊಱಮಟ್ಟೊಡ್ಡಿದೊ ಡಪರಾಜಿತನುಂ ತನ್ನ ಬಲಮನಿಂಬಾಗೊಡ್ಡಿ ಕಾಯ್ಯಂ ಬೀಸಿದಾಗಳ್

ಶಾ॥ ಬಿ ಿಲ್ಲಳ್ ಬಿಲ್ಲುಹ ಿಯಂ ಹ ಿಯದೊಳಂ ಮದದಂತಿಯೊಳ್ ರಥಂ ರಥ

ದೊಳ್ಪಾಗಿಳ್ಕೊಮುಳಿಯಾಗದರ್ತು ಪಲವುಂ ಶಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂ ಕಾದುತಂ
ಪೊ ಳ್ತಾಪೆಲ್ಲಿಯೊಳ್ ಗ್ಗಿ ತಗ್ಗಿ ಪೊಡರ್ದೆರ್ದೆಯ್ದುಂದು ಮತ್ತಂ ಕರಂ
ಮ ಳ್ತಾಮಲ್ಲಿ ತಗುಳ್ದುರುಳ್ದರೆ ಪಡಲ್ಪಟ್ಟತ್ತು [ತ]ತ್ಸಾಧನಂ (?)

೫

ವ॥ ಅಂತು ಪಡಲ್ಪಟ್ಟತನ್ನ ಬಲಮನಪರಾಜಿತಂ ಕಂಡು ಭಾಯಂಗೊಂಡು ಮನಮ ಳ್ತಾಡುತ್ತಿರೆ ಬಲದೇವ ನಾರಾಯಣ [ರ್ಕಳ್] ನೂಂಕಿದೊಡಪರಾಜಿತನಳ್ಕಿ ಬೇಗಂ ಪತ್ತೆಂಟು ಕುದುರೆಯೊಳೋಡಿದನಾತನ ಬಲಮುಮಂತೆ ಪರೆದು ಪೋಯ್ತುಂತಾ ಕಾಳೆಗಮಂ ಗೆಲ್ದು ಕೊಳ್ದಂ... ಗೊಂಡು ಬಂದು ತಮ್ಮ ಪೊಳಲ್ ಪೊಳಿರ್ದೊಂದು ದೆವಸಂ ತಮ್ಮೊಳೇ ಕಾಂತ ಮಿರ್ದು ಜರಾಸಂಧ [ನೊಳ್] ನಮಗಿನ್ನೆಂತುಂಪಗೆಯಾದುದಿನ್ನೇಗೆಯ್ವ ಮೆನೆ ಮತ್ತಮುದ್ದಾಮನೆಂಬ ಮಂತ್ರಿಮುಖ್ಯನಿಂತೆಂದಂ

ಕಂ॥ ಕೊಂದಂ ಮುನ್ನಳಿಯನನೆ
ಯ್ದುಂದ ತನೂಜನುಮನಿಱಿದು ಬೆರ್ಚಿಸಿ ಬಟಿಯಂ
ಬಂದೊಡವುಟ್ಟಿದನುಮನಾ
ಗೆಂದಿರದಿದಿರಾಂತು ರಣದೊಳಿಱಿದೋಡಿಸಿದಂ

೬

ವ॥ ನಾಮಾತಂಗೆ ಭೃತ್ಯರಾಗಿ ನಡೆವುದುಗೆಟ್ಟು ದುರ್ವ್ಯ ತ್ತನಾಗಿ ನೆಗಟ್ಟಿಮದ ಱಿಂದೀ ಗೆಲ್ಲಮನೆ ಕೈಕೊಂಡೀಗಳ್ ಪೋಪುದು ನಯಮಾಯ್ತೆಂದಾಗಳ್ ಪೋಪುದಾಯ ಮ ಲ್ಲಿಂದಾಗಳ್ ನುಡಿಯೆ ನಿನ್ನ ಪೇಟ್ದುದೆ ಕರ್ಯಂ ನೀನಱಿವೆಯೆಂದು ಪೋಪ ಕಜ್ಜಮ ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಪಯಣಕ್ಕೊಡರಿಸಿ ಮಿತ್ರವರ್ಗಮೆಲ್ಲಮಂ ಬರಿಸಿ ಶುಭದಿನದೊಳ್ ಪೊಱ ಮಟ್ಟು ಪಡುವಮೊಗದೆ ಪಯಣಂಬೋಗಿ ಕೆಲವು ದಿವಸದಿಂ

ಚಂ॥ ಕುರವಕ [ಚಂಪ] ಕಾರ್ಜು [ನ] ತಮಾಳ ಕುಚಂದನ ಚಂದ ನಾಗ ಜಂ
ಬಿರ ಪನಸಾಮ್ರ ನಿಂಬ ಕುಟಜಾದಿ ಮಹಾಕುಜಸಂಕುಳಂಗಳಿಂ
ಕರೆವ ಖಗಂಗಳಿಂ ನೆರೆವ ಖೇಚರದಿವ್ಯಯುಗಂಗಳಿಂ ಮನೋ
ಹರಮನನಂತಮಂ ದಿ ಮಿಜಲೋಚನಕಾಂತಮನುಜ್ಜಯಂತಮಂ

೭

ವ॥ ಅಂತೆಯ್ದೆವಂದದಱಡೆಯ್ನ್ಲೆರ್ತಿಯೊಳ್ ನೋಡುತ್ತಮಂತೆಪೋಗಿ ಪದ್ಮಾವಟೀ ವಿಷಯದೊಳ್ ತೃಣಕಾಷ್ಠ ತೋಯಬಹು ಳ್ಯಪ್ಪೆಡೆಯೊಳ್ ನಿಂದರಿತ್ತ

ಕಂ॥ [ಒ] ಡವಡೆ ಪಡಪಡಲ್ಪಡ (?)
ಕೆಡೆ ಪಸುಗೆಗಳಾ ಮುಖದೊಳ[ಮ] ಪರಾಜಿತನಂ
ಬೊಡವುಟ್ಟಿದಧಿಕಬಲನೊಂ
ದೊಡಲನೆ ಕೊಂಡೋಡಿ ತಂದಡಂಗಿರ್ದಿರವಂ

೮

ವ॥ ಜರಾಸಂಧಚಕ್ರವರ್ತಿ ಕೇಳ್ದು ಮುನ್ನಳಿಯನ ಸತ್ತುದುಮಂ ಮಗನ ಬೆನ್ನಿತ್ತುದುಮನೀಗಳೊಡವುಟ್ಟಿದಂ ಪರಿಭವಂಬೆತ್ತುದುಮದವ[ಟಿಲಂ] ಮಾಡೆ ಮುಳಿಸು ಪೆರ್ಚಿಯಾನುಂ ಬರಲುಮರಿಯರಾರೆಂಬುದನವ[ರ್ಗ] ವಿಳಿಯನಾದೆನೆಂದು ಮತ್ತಮಾ ಕಾಲಯಮನೆಂಬ ಮಗನಂ ಕರೆದು ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಭಾವನ ಸತ್ತ ಸಾವುಮಂ ನಿಮ್ಮ ಕಿಱಿಯಯ್ಯಂ ಬನ್ನಂಬೆತ್ತುದುಮಂ ನೀನೆ ನೀಗಲು ...ಳ್ಪಡಂ ಕರಂ ಕೂರಿದರಪ್ಪ ಪಲರುಮರಸು ಮಕ್ಕಳುಮಂ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಪೇೞ್ದಪೆಂ ನೀಂ ಪೋಗಿ ಪಗೆವರ ತಲೆಯಂ ತಂದಡಂ ಮೇಣಾ ನಿನ್ನ ತಲೆಯನವ[ಂ] ಕೊಂಡಡಂ..........ಗುಳ್ದು ಬಂದಡೆ..........ರ ಮೇಗೆ ನಡೆಯೆನೆಂದು......ಳ್ದೊಡಂತೆಗೆಯ್ವೆನೆಂದು ಬೆಸನಂ ಕೈಕೊಂಡು ಒಂಭತ್ತಕ್ಷೋಹಿಣೀಬಲಂಬೆರಸು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಪಯಣಂಬರುತ್ತಿರ್ದನತ್ತ ಹರಿವಂಶಜರುಮಾ ಪದ್ಮಾವತೀವಿಷಯದಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ನಡೆದನೇಕಗ್ರಾಮ ಸರಿತ್ಪರ್ವತಂಗಳಂ ಕಳಿದವಂತೀವಿಷಯದೊಳ ಗುಜ್ಜಯಿನಿಯ ಪಶ್ಚಿಮಭಾಗದೊಳ್ ವಿಶ್ರಮಿಸಿರ್ದು ಮತ್ತೆ ನಡೆದು ಸಮುದ್ರತೀರಂ ಸವಿಪ ವಿದ್ಯೋಪಕಂಠಮಮಂ ಸಾರ್ದು ಬೀಡಂಬಿಟ್ಟರೆಹ ರಿವಂಶ ಮಹಾಪುರುಷರಕ್ಷಣ ಕುಳದೇವತೆ ಕಾಳಯಮನ ಮಸಗಿಬರ್ಪ ಬರವನಱಿದು